

ELŐFIZETÉS ÁRA.
Egész évre 6 frt.
Félévre 3 „
Hogyedévre 1 ót 50 kr.
Bérmunkások levélnek csak lement késekől fogadtatnak el.
Készlet nem adnak vissza.
Egyes szám ára 30 kr.
A nyilatkozat minden garandator díja 30 kr.

Z E M P L É N.

Társadalmi és irodalmi lap.

ZEMPLÉNVÁRMEGYE HIVATALOS KÖZLÖNYE

(Megjelenik minden vasárnap.)

HÍRLETÉK ÁRA:
Hivatalos hirdetések:
Minden egyes sor után 1 kr.
Azonfelül költség 30 kr.
Kiemelt díjazottak a hirdetések előtti hirdetések minden sorától kezdve minden sor után 3 kr. számítandó.
Állandó hirdetéseknek kedvezmény nyújtunk.
Hirdetéseket a „Zemplén” nyomdába küldendők.

A „Zemplén” tisztelt olvasóihoz.

Néhai *Borúth Elemér* iránti személyes barátságom s abból folyólag árván maradt családjára iránti meleg érdeklődésem, kötelességemmel tette, hogy a „Zemplén” társadalmi és irodalmi hetilap fentartásához támogatólag én is hozzá járuljak.

A „Zemplén” ha nem is újja születve, de mindenesetre megizmosodva s a közönség jóindulatát kiérdemelve futja pályáját.

Felesleges továbbá közreműködésem, s ha mint a lap szerény munkása jövőre igénybe veszem is olykor hasábjait, e f. év 1-ével annak szerkesztőségéből vissza lépve, boldog új év kívánása mellett, magamat a nagy közönség jóindulatába ajánlani van szerencsém.

S. a. Ujhely, 1888. jan. 1.

Payzsoz Andor.

Midőn a tisztelt szerkesztőtársunk lapunktól búcsút vesz, a veszteségért egyedül azon biztos tudat kárpótól, hogy nagybecsű szellemi és erkölcsi támogatása lapunk és ügyünk irányában ezen ténye által semmi tekintetben hanyatlani és így lapunk belső értékében veszíteni nem fog.

A „Zemplén” szerkesztősége

Előfizetési felhívás

a „Zemplén” 1888. évi XIX. folyamára.

Lapunk az új év bekövetkeztével pályafutásának XIX-ik évébe lép. Programja nem változik; mint a múltban volt, úgy megmarad jövőre is a „Zemplén” Zemplénvármegye társadalmi élete s közérdekének hű szolgálja.

Művelni a hazai nyelvet, tért nyitni az irodalomnak, utat törni a nemzeti művelődés és népnevelés fejlődésének, élesíteni a hazafiság szent tüzét, tisztelni és tiszteletet szerezni a jog- és vallásügyenlőség magas elveinek, ápolni a nemzetiségek testvéri érzületét, vagy ha kell, sikra szállni a magyar államot fenyegető bármiféle törek-

T Á R C A.

A műkedvelők előadása.

(Dilettáns társaságok.)

— A „Zemplén” eredeti tárcája. —

Milyen könnyedén percegne a kritikáirás merényletére hegyezett tollam, ha úgy tudnék írni, amint műkedvelőink az ügyes tapintattal választott szellemes francia vigjátékot eljátszották. De hát sajnos, érzem hogy — a többi között — a kritika írásához sem értek, hanem azért nyájas olvasó legyen tőled távol az idegesség e cikkeske zárójel közé szorított minősítésnek látásakor, ígérem, hogy hosszas bevezetéssel nem foglak untatni, s ha már ki lenne találva a harsogó taps lekottázásának tudomány. a szerdai (dec. 21) est sikerének hatását öblös forte-fortissimókkal mutatnám be, ennek hiányával azonban kénytelen vagyok megkísérteni a hálátlan kritikáirást.

A szerdai est műsorának összeállítása ügyes kezekre vall. Figyelembe vétetett azon hatás a melyen belől műkedvelőink oly derekasan képesek az igényeknek megfelelni, hogy az udvarias elnézésre nem szükség apellálni. Láttunk négy tablót, u. m. »a mama megengedte a táncot«, a cím egyúttal a kellő magyarázat is. Egy elő-

vessel. Mint a vármegye hivatalos közlönye pedig arra fog törekedni a „Zemplén”, hogy a hivatalos vármegye tiszta tükre legyen, függetlenül és pártatlanul támogassa a vármegye egyetemét és igazgatóit a közreműködésben.

Ezek és ezekhez hasonlóak azok az eszmék, a melyek szemünk előtt lebegtek a múltban, ezek lesznek vezéreink a jövőben, melyeket ha elég erősek nem vagyunk is megvalósítani, tettvágyunk azáltal is jutalmazva leendő, ha legalább lépésről-lépésre megközelíteni szerencsések lehetünk. A mely feladatok betöltéséhez tisztelt munkatársaink és lapunk támogatóinak közreműködését remélve indul lapunk az 1888-ik év folyamára.

A „Zemplén” előfizetési ára a lap homlokán olvasható.

A „Zemplén” szerkesztősége és kiadóhivatala.

HIVATALOS RÉSZ.

1071/1580. sz. Zemplénvármegye közig. bizottságától.

Olvastatott a főszámvevő véleményes előterjesztése az 1885. évi XXII. t. c. 159. és 162. §-ai, illetve a vármegyei pénzügyi és számvitelre vonatkozólag kiadott belügyminiszteri szabályzat VIII. fejezetében foglalt 102. §. utolsó pontjának végrehajtása tárgyában.

A főszámvevő előterjesztésében figyelmet érdemlő körülmények adatván elő, ennek nyomán utasítottak a főszolgabírák, hogy a községi pénztárakat és az ottan divó számviteli rendszert évenként legalább egyszer vizsgálják meg és tett vizsgálataik eredményéről félévenként jelentésüket a közig. bizottságnak mutassák be.

Ezen jelentéseikben terjeszkedjenek ki arra is, hogy a községi képviselő-testületek gyakorolják-e, s ha igen: minő módon gyakorolják a községi pénztárak és számviteli rendszer időközi vizsgálatát és ellenőrzését? egyszersmind figyelemzetnek a főszolgabírák, hogy a vizsgálatokat lehetőleg akkor gyakorolják, amikor a kir. adófelügyelőségnek alkalmazott kataszteri nyilvántartási biztosok, mint szakközégek ugyanezen tárgy vizsgálatokkal foglalkoznak s a vizsgálatnál ezen szakközégek közreműködését vegyék igénybe.

kelő uri ház szalonjában összegyűlt vendégek tánckedvének enged a javakorabeli mama, kit hízogó leánykái ölelnek jobbról-balról, kezeit a táncosor fiatal emberek csókolják kegyességéért. Balról a nyitott zongora előtt egy fürge leányka keresi a hangjegy füzérek között a kedvelt keringőt, a háttérben bájos fiatal leánykák, közöttük néhány rövid ruhás »bakfisch« örömtől derült arccal várják a fülbemászó akkordokat, jobbról pedig a ház kényeztetett szemefénye a kis fiu egyik kezével a padló szőnyegét emeli, a másikkal pedig tuszkol kifelé két öreg urat, kik a matfelé közelgő sakk parthiba annyira bele mélyedtek, hogy kitoloncoltatásuk között is a döntő húzason török fejüket. A háttérben egy fiatal ember székelt emel, nyílván a lejtendő »dreischritt« egyik akadályát; a terem jobboldalán elhelyezett kandalló párkányához támaszkodik egy lovas katonatiszt kezyüit huzva a közelgő tánchoz, miközbe a fiatal leánykák bájos csoportját szemléli, s talán valakin feledte tekintetét, végül a teremajtájában néhány távozó alak szemlélhető. A változt kép amennyire a szinpad korlátozottsága megengedte sikerülten ábrázoltatott, különösen jól sikerült a kilátásba helyezett táncnak örvendő leánykák csoportja.

A »csak egy csókot« és a »házassági ajánlat« tablók kedves életképek voltak, mintha csak a festő modelljét láttuk volna.

A fiatal márkai ur reggelijét a szép kis

Utasított egyszersmind a kir. adófelügyelő, hogy a kataszteri nyilvántartási biztosok által a községi pénztárakat és számviteli rendszert minden községben évenként legalább egyszer vizsgálta meg s a vizsgálat eredményéről a jelentéseket esetről-esetre a közig. bizottságnak mutassa be.

Utasítsa egyszersmind a kataszteri biztosokat, hogy a vizsgálat napjáról a járási főszolgabíró is értesítsék, hogy a főszolgabírónak módjában legyen személyesen vagy helyettese által a vizsgálat foganatosítását a mondott szakértő által kijelölt napon és közreműködésével részéről is foganatosíthatni.

Kelt Zemplén vármegye közig. bizottságának S. a. Ujhelytől 1887. évi december hó 7-én tartott ülésében.

A főispán távollétében:

Matolai Etelo, alispán.
biz. h. elnök.

14321. sz.

Zemplénvármegye alispánjától.

Tekintetes ur!

Az ipartörvény alapján kiszabott pénzbüntetések behajtása körüli eljárás tárgyában 41474. sz. a kelt földmívelési miniszteri intézkedést alkalmazkodás végett másolatban azon figyelmeztetéssel közlöm tek. urral, hogy a kihágási pénzbüntetések behajtását tárgyzó s ezen intézkedésben is érintett 51/kih. számú belügyminiszteri rendelet f. évi március hó 18-án 3465. szám alatt tek. urnak szintén kiadatott.

S. a. Ujhely, 1887. november 16.

Matolai Etelo,
alispán.

(Másolat.) Földm. ipar s keresk. m. kir. miniszter 41474/IXa. szám. Valamennyi törvény hatóságnak. A belügyminiszter ur a közig. hatóságok hatáskörébe utalt kihágásokra kiszabott pénzbüntetések behajtása körül azt tapasztalván, hogy a behajtás aránytalanul költséges módon történik, 1886. május 22-én 4064. illetőleg 1887. febr. 17-én 51/kih. sz. a kelt körrendeletében megjelölte azon elveket, melyeket a hatóságok a pénzbüntetések behajtása, illetőleg az elzárási büntetések végrehajtása körül szemelött tartani kötelesek azon célból, nehogy a pénzbüntetés behajtása által indokolatlan költség okoztassék az állam kincstárnak, vagy a marasztaltnak. Az említett rendeletekben előadatnak azon esetek, amidőn a pénzbüntetés behajtásának mellőztével inkább az elzárás büntetése foganatosítandó. Midőn a törvényhatóságot az idézett rendeletekre figyelemzettem, felhívom egyúttal értesítse az illető I.

szobacicus eperajkairól orzandó csókkal szeretné megédesíteni, mely merényletet a leányka pajzán ügyességgel hiusit meg, mosolygó arca még nagyobb inger a fiatal gavallérnak, hanem a tálcá, melyen a reggelit hozta alkalmas paizsul szolgál az ismétlődő rohamok ellen. Részvételt voltunk a márkai ur pechje iránt, amiért hogy puszt nem kapott, s elősmertük hogy Tantalusz epekedése az övéihez képest szóra sem volna érdemes.

A házassági ajánlatot egy szép piros pozsgás flamand parasztleánynak teszi imádoja, természetesen csupán az epedő tekintet van hivatva a komoly szándék ékesszóló tolmácsolására. Hogy azonban az ajánlat süket fülekre nem talált, azt a flamand szépség élettelen üde arcán előmlő hamiskás mosoly reménytelen engedte. E tabló fölé oda képeltük a pajzán Amort, amint elégedetten szemléli az aranyos nyilvesszők által hálalosan talált párocskát.

A »Bazár« előkép fölülmulta várakozásunkat. Az »ezeregy éj« tündérmeséjének egy káprázatos vízióját véltük szemlélhetni, midőn a függöny felgördült. Pogány kezében láttunk hat bájos keresztény nőt, rabságba hurcolva, árucikk gyanánt kiállítva. A festői délszláv viseletben szép arcaikon a bánatos tünődés szende árnyalatával igazán igéző képet nyújtottak. Szébb »portékát« még nem láttunk soha (mekkora plakátunk kellene annak lenni, amelyen méltó reklámot csaphatna ilyen készlethez egy sztambuli szépség-nagyke-

Mai számunkhoz egy ív melléklet van csatolva.

foku iparhatóságokat, hogy a hivatott rendeletekben körülírt szempontokat az ipartörvény alapján kiszabott pénzbüntetéseket behajtásánál is alkalmaztatni kívánom és pedig annál is inkább, mert az ipartörvény 165. §-ához képest a pénzbüntetéseket szintén közigazgatási uton, vagyis a közadók kezelésére vonatkozó 1883. XLIV. t. c.-nek III. részében előadottak szerint lévén behajtandók, az ezen törvény 42. § 2. pontjában, valamint az 52. §. a. pontja 2-ik és 3-ik bekezdésében foglalt rendelkezések, melyek szerint az adósok által kis és nagy községekben, ha évi adótartozásuk 100 ftnál kevesebb, az adó a községi bírónál, illetőleg a községi pénztárnoknál, amennyiben pedig évi tartozásuk a 100 ftot eléri, vagy azt meghaladja, az illető kir. adóhivatalnál fizetendő, továbbá azon rendelkezés, hogy a községek a bíró, illetőleg adópénztárnok által hajtatták be azon adózik összes tartozásait, kik adójukat a községnél fizetik, a községi bíró, vagy községi pénztárnok pedig a jegyző, illetőleg a körjegyző közbejöttével jár el, az ipartörvény alapján kirótt pénzbüntetéseket behajtásánál is alkalmazandók. Budapest, 1887. okt. 17. A miniszter helyett: Matlekovics s. k.

258. eln. sz.
1887.

Zemplénvármegye árvaszéki elnökétől.

A községek bíráinak.

Az árva-vagyonok tűzkár elleni tömeges biztosítására szerződött, Első magyar általános biztosító társaság igazgatóságával létrejött megállapodás szerint, a biztosítási ügyek jövőre közvetlenül a miskolci főügynökség által fognak kezeltetni; minélfogva felhivatnak a községi bírák, miszerint a gyámokat utasítsák, hogy jövőre — miután a S.-a. Ujhelyben Pintér Ferencz kezelésével létesült ügynökség beszünttetett — a biztosítási díjakat a c. főügynökséghez, vagy az általa kijelölendő vidéki ügynökségekhez szolgáltatásba.

S.-a. Ujhely, 1887. december 29-én.

Payzsoss Andor,
árvaszéki elnök.

A világ legnagyobb zsarnoka: napunk ismét körülvezette jártató szalagján maga körül földünket, a legrégebb és legengedelmesebb szerecsen-rabszolgát. Ez által ismét szaporodott egygyel azoknak a holt éveknek a száma, melyek a história boncoló asztalán várják a torzonborz szemöldökű krónikás ítéletét.

Most épen az 1887-ik év fekszik a ravatalon. Megtörtött alak a halott. Ősz szakála, redőzött arca mutatják, hogy viharos napokat állt ki. Mellette a bölcsőben egy gyenge kised, az 1888-ik év játszik vitorán. Pirospozsgás arca életerőre mutat. Gögicselő szája a körülte állóknak reményes uttóg. Amazt az emlékezet fülledt atmoszférája veszi körül, e mellett étheri a leve-

reskedő, pl. Hasszán et Co.) A rabnók csoportja előtt ült törökösen a kegyetlen bég, csibukját apathiával sziva, tekintetével a kincseket érő szépséges portékán mélyáza. Oldalvást adáz basi bozuk görnyedt, fantasztikus himzésű nyeregtakarón; nyilván arról gondolkozva, hogy ámbár Allah nagy és kegyelmes, mégis megesis, hogy néha igazhívó basi bozujka kerül gyöttrő rabságba, amelyből szabadulni felette nehéz. Méltatlak dicső Mahomet! Igazságod van, hogy a szép nőknön kívül egyéb nincs, amit szépnak lehetne nevezni, s hogy a paradicsomot — amelyet hívőidnek ígértél — nem apró angyalokkal népesítette be keleti fantáziád, hanem szép asszonyokkal, azért dicsérem prófétai elmédet.

Hát az a duett a »Király fogásból«: »Grandának szép virága« Balogh Gizike urhölgy és Margitai József barátunk, a fülemüle és a csiz, az ezüst csengésű hangok gyönyörű összeolvadása! A szép szöke kisasszony tiszta kedves hangja méltó versenytársa lett kísérője tömör érces tenorjának. Igazi hatást keltett a »Hervad az ibolya« magándal bravúros előadása, ami nagyon természetes is volt, mert a szép kis énekesnő rá szolgált nemcsak kifogástalan énekével, hanem kedves megjelenésével is, s főleg azzal az átértett hévvel, mellyel a párja vesztett kis virág alegóriáját mondhatni szavalva énekelte.

gő, melynek éltető párázatában a remény zöldelő ága nyiladoz.

Az ember fia a maga korlátoltságában e két végtelenül Janus-fővé változik át. Egyik arcával a jövő, a másikkal a múlt könnyvét vizsgálja Amabban üresek még a lapok, csak egy szó diszlik bennök poszneri precizitással kipingálva, e szó: remény. A másik tele van akombákomozva elejétől végig, mint egy iskolás gyermek makulatórioma. Sokan, a kik forgatják a mult eme sárguló lapjait, elégedetten teszik le kezükből a főlíánst; de a legtöbben könnyes szemekkel zárják le annak rozsdás kapcsait. Egyiknek talán szeretett hitestársa, másikkal egyetlen reménye: gyermeke, a harmadikkal pedig talán szülei halálának olvasása szorítja szívet; ezt meg lehet vagyoni állása, amazt meg más, talán meghiusult reménye, vagy . . . de kitudná megtalálni miféle fájdalom indítja zokogásra. Nem lehet ezt konkrétan elmesélni. Hiszen az emberi fájdalomnak annyi a kutforrása, a mennyi a helyzet és az egyén; úgy, hogy arról, hacsak minden egyes ember helyzetét és belsőjét külön-külön nem vizsgáljuk meg — általános érvényű igazságot mondani nem lehet. Csak az az egy bizonyos, hogy a ránk nézve kellemetlen benyomások fájdalommal töltik el keblünket.

Ha ezek a kellemetlen benyomások egész életünkön folytonosan kísérnének bennünket, úgy a föld hátán nem volna az embernél nyomorultabb teremtése az Istennek. Amde ott áll enyhítő balsamával egyrészt a feledtség, másrészt a káprázató fényével a remény. Ez tűrhetővé teszi annyira-mennyire fajunk életét.

Hazánkba a magán és közvagyont a mult évben sok csapás érte. Itt egész helységek lettek a lángok martalékává, amott az árviz tette tönkre a földmivelő véres verejtékét; egy helyütt a jég, másutt az aszály hiusítá meg számításait, ismét másutt az ég fagyos lehe-vont reményeire gyászos lepelt. A hol pedig az isten áldása a maga teljében jelentkezett, abban sem volt valami nagy köszönet; mert a gazda a szükségétől sarkalva, terméskéjét hallatlan olcsó áron volt kénytelen elvesztegetni.

Ha a gazdának rosszul ment, az iparosnak sem virágozhatott üzlete, mert itt is, mint a vízbefulónál, egyik a másikat vonja az örvénybe. Ily viszonyok mellett, ennyi sötét pont után el lehet mondani, hogy a mult év úgy egyesekre, mint általában az egész magyar hazára nem hozta meg azt az áldást, melyet tőle munkánk és iparkodásunk után méltán várhattunk volna.

De hát borura mindig derü szokott következni. Él bennünk a remény, hogy a jövő kárpótolni fogja a letűnt év mulasz-

A fentebb említett tablók között előadatott »Az utazó« című egy felvonásos francia vígjáték, s mondhatni a műkedvelők remekeltek. Az ellenlábasként megért Henri d'Albertnek az elvessző és nyelvű komornácskával folytatott vidám párbeszéde — mellyel a darabocská kezdődött — mindkét szereplő részére azonnal biztosította a sikert, a fesztelen mozgást, a minden szögletektől ment szabatos magatartás sejtette a közönséggel, hogy az ujoncok otthon lesznek a világot jelentő deszkéken, s úgy is volt. A kis darab főeseménye: Henri d'Albertnek, ki egykor a bájos Laure de Breuille imádója s kikoszarozott kérője volt, találkozásá időközben özvegygé lett unokahúgával, ki az öt év előtt unalmasnak talált udvarlót nyájasan fogadja, ez pedig észre veszi, hogy »alte liebe rostet nicht«, hogy a szép özvegy asszonyka igen szeretetreméltó, ki elmésen tudtára adja unokabátyjának, hogy férjhez mehetnékje van, s hogy alkalma leend bemutatni a kezére pályázókat, kik — egy jól szerkesztett vígjátékban szereplő gentlmanokhoz képest nem is soká váratnak magukra. Belép mindkettő, az egyik aféle Monokles alak, aki szeret vadászni, lovagolni, azaz helyesebben ezeken kívül semmit sem szeret, s a házasság iránt vallott elve abból áll, hogy a feleség legyen a férj pájtása, akivel esetleg Páris összes mulatságait együtt élveznék végig. A másik nagyképű vidéki bürokrata, eszes és tanult főleg unalmas ember. Nem kétlem, hogy

tásait. Hisszük, hogy felvirad hazánkra is egy szebb hajnal, csak legyünk továbbra is szorgalmasak és a mi fő: takarékosak. A pálma is annál büszkébben nyújtja fejét az égnek, mennél több rajta a teher. Ne csüggyesszen el tehát minket sem a pillanatnyi baj és vész, hanem merítsünk belőle magunknak kitartást és erőt. A kishitű, a gyöngé úgy sem vitte soha még semmire. Csak az erősek és kitartók számára van nyitva a boldogság és anyagi jólét forrása. *Ember küzdj és bizva bízdál* — mondá az Ur Ádámnak és így közvetve az egész emberiségnek. Küzdjünk és bizunk tehát és megsegít az isten.

Adjon az isten mindnyájunknak a talvalyinnál:

Boldogabb új évet!

Szabó Kálmán.

1888.

Lapunk XIX. évfolyamának az első számát veszik tőlünk ma t. olvasóink.

A t. közönség van hivatva és jogosítva arra, hogy hírlapirói működésünk eredményéről bírálatot mondjon. Vagy talán szabad kedvező bírálatul tekintenünk azt a kellemes jelenséget, hogy előfizetőink éppen akkor, amikor egy szomszéd vármegyebeli lap ellenünk üzletszerű házalást folytattak, szaporodnak, s volt előfizetőink egytől-egyig tántoríthatatlanok maradtak régi jó barátjuk, a »Zemplén« pártfogásában.

Minden hivalkodás nélkül mondhatjuk, hogy a »Zemplén« tizenhét éves kötetének mind-egyike maradandó tanubizonyosága az igyekezetnek: lapunkat programszerűen, változtatásos és tartalomdusan szerkeszteni.

Ez nem a mi kizárólagos érdemünk. A kivívott siker pálmája hű munkatársainkat illeti meg, kiket ezennel van szerencsénk bemutatni a t. olvasó közönségnek:

A szerkesztőséget közreható működésében hivatásos munkatársak támogatták és fogják támogatni ebben az évben is.

Íránycikkeknek irnak: Böszörményi Károly, Czlnke István, Chyzer Kornél dr., Dókus Gyula, Fedák Endre, Fejes István, Horkay Bertalan, Horváth Géza dr., Kátó, Karsa Ferenc, Kun Béla, Kun Pál, Lónyay Gábor, Malláth József gf, Matolai Etel, Mikrosz, Nagy Béla, Payzsoss Andor, Papp László dr., Pékary Gyula, Székely Albert, Szabó Kálmán, Schön Vilmos dr., Viczmány Ödön és Viski K. Bálint.

Tárca-rovatunkba kellemesen mulattató és tanulmányos közleményeket adnak: Chyzer Béla, Fendrieh Jenő, Félegyházy Béla, Hornyay Béla dr., Ilona, Imrey Árpád, Kossuth János dr., Matolay Ida, Nemó, Paszlavszky Sándor, Rácz Lajos, Reviczky Pál, Szabó Kálmán, Szukács Lajos, Tarnóczy Tivadar, V. Krúszelyi Bálint és Zombory Gedő.

Egészségtani cikkeket irnak: Raisz Gedeon dr és Weiszberg Zsigmond dr. Versekkal kedveskednek: Fejes István, Bodnár István, Kollener István, Payzsoss Andor, Stépán Géza és Szabó Sándor. (Máramaros vm. tb. főjegyzője.)

Tanügyi rovatunkba dolgozni fognak: Felber Domonkos, Gerecz Lajos, Kende Antal, Knopfler Sándor, Turkinay Sándor és Zselvay Bogdán.

Rendes levelezőink: Bihary Emil, Bodnár Kálmán, Chira Ágoston, Hegedűs Ágoston, Hladonik János, Kula István, Kárpáthy K. Péter, Lehoczky Endre, Marikovsky Bertalan, Mikes Gyula (Erdélyből), Pérchy Antal, Polányi Géza, Polányi Dezső, Reichárd Mór,

a bájos özvegy nehezen választott volna a két pályázó közül magának férjet, s így valóságos szerencse, hogy a derék Henri d'Albert megjött, aki végtére is megérti, hogy hányat ütött az óra és szemünk láttára ugrik a kedves menyecske nyakába, s ezzel együtt a házasságra is. Az ügyes kis vígjáték minden részletét kellő érvényre emelték a műkedvelők, a mi annál inkább érdemük volt, mert a vázolt darabocská nem tartozik az ugynevezett helyzet vígjátékok sorába, s csak kiválóan élénk s rutinírozott játék volt: képes benne a könnyen elmosódó finomabb komikumot érvényesíteni. A siker oroszlánrésze a bájos fiatal özvegyé volt, s csodálkozunk, hogy szépsége és kedvessége csak olyan férj kandidateusokat vont környezetébe, mint a higvelejű márkai és a sovány kedélyű főügyési helyettes; Morue Aubret báró játéka méltán sorozható a legjobbak közé, melyet műkedvelőtől várhatunk, s hozzá tehetjük, hogy szerepe egyike volt a nehezebbeknek, melyekkel jártas szalonszínész sem birkózhat meg nehézség nélkül; a zár dialógban kifejtett élénk játék a könnyed fesztelen mozgás, a helyzeteknek megfelelő arcjáték méltó osztályosságá vette Henri d'Albert-et azon tapsoknak, melyekben a kedves fiatal menyecskével osztozott, s ügyes játékával megérdemelte azon irigylendő jutalmat, hogy a szép asszonykát megölelje.

x—y.

Folytatás a mellékleten.

Sulyóvszky István, Trattner Lipót és Vásárhelyi Dániel. Érdekes fővárosi levelekkel Mikrosz fog szolgálni olvasóinknak.

Az újhelyi városi ügyekről ezután is Pataky Miklós fog referálni.

Ime a díszes névsor, melynek érdemes tulajdonosai a „Zemplén“ zászlaját ez évben is híven fogják követni s a szerkesztőség vállaira rótt terhet serény közremunkálásukkal a közügy kellemes szolgálatává fogják átválttatni.

Tisztelt munkatársainknak boldog új évet kívánva, teljes bizalommal mondjuk ki a jelszót: **Munkára föl!**

Fővárosi levél.

— A történekről. —

A fegyver csörög, az ágyú dörög, a levegő a puskaporszagtól nyomott, mintha valami vihar készülődne. Az oroszok örökké hideg országa felől fagyos szél áramlott felénk és megdermeszteni látszik a békevirágokat, melyeket görccsös félenkséggel ápolnak a diplomaták minden országban. Ha a vihar kitör, utját kell állni, nehogy szétrombolja a kultúra-építményeit s mint egykor a duló ozmánok csapataitól hazánk mentette meg Európát: úgy most is a mi nehéz, de dicső hivatásunk lesz a pánszlavizmus mindent szétromboló áráját fentartani. Tudja ezt mindenki s a magyar nép úgy érzi, hogy a dicső elődök harcias híréhez méltóan fogja helyét megállni. Reméljük azonban, hogy az *angyalfia**) a békét hozta meg, mely legszebb ajándéka lenne minden nemzetnek. A Galiciához közelgő orosz lovascsapatok nagy port vertek fel mindenütt; csak felőlük lesték a híreket és a beszélgetés oroszlan-része az orosz-medvééről folyt.

Hirtelen felhangzik egy pisztolylövés és minden szív elszorul. Nem kozák sütötte el fegyverét, hanem testvér fordítá testvér ellen gyilkos eszközt: párbajban esett el Munkács város képviselője, kevés fiatal jeleseink egyike, oly időben, „midőn még az atyagyilkost is megkellene kegyelmezni.“ S mi bírta őt arra, hogy feláldozza magát, hogy elszakadjon hitvese és gyermekeitől? Dicső eszmék tán? Oh nem! A kenyérrigység volt a párbaj okozója. „Hát ilyenért is lehet ily elszántan a halálba menni! mi akkor a magasztos, nagyszerű!“ szólhatunk Madách-csal. Nem is az fáj, hogy Literáty meghalt, de az, hogy *ilyenért* halt meg. A párbaj-mánia sok áldozatot követelt már; ideje volna, hogy a társadalom megvetéssel forduljon el e középkori intézménytől.

A tél beütött, teljes erejével magával hozta a téli multságokat. A színházak derekasan működnek és a közönség siet a muzsa szent csarnokaiba, hogy ott töltse a hoszu estéket. A hangversenyek is sűrűen folynak. Hubay és Popper hangversenyei a legkiválóbbak közé tartoznak, a mit e téren produkálhatnak; ugyszintén a Bécsből átrándult Brahmsé is. Említenem kell egy jövendő nagyságot: *Thomán Istvánt* vármegyénk fiát, ki válogatott közönség előtt újabb bravúrokat aratott művészetével.

Az Arany-szobrok pályázatának eredményét kihirdették. A szobrot *Strobl* fogja elkészíteni, díjat Róna és Zala kaptak. Utóbbi két mintával pályázott s mindkettővel díjat nyert; nem követünk el indiskréciót, ha eláruljuk, hogy az egyik díjat csak udvariasságból kapta meg. Mikor ugyanis az egyik szobor-mintát már elkészítette volt, megfogamzott Arany Lászlóné agyában egy eszme, melynek kivitelére Zalát kérte fel. Szép asszony szavának engedni kell és elkészült a másik minta, melyen Arany János lenn ül és felette áll a muzsa, mely a babért lenyújtja a költőnek. Hiába mondta Zala, hogy ez sarkónek kitűnő, de nyilvános szobornak abszurdum volna; az asszony nem engedte kibeszélni magából, a mit egyszer fejébe vett. Mikor a minta megvolt, fűhöz-fához folyamodott, hogy az ő tervezte szobor részcsüljön kitüntetésben. Így jutott Zala a kettős díjhoz. A pályázat eredménye valóban meglepő volt. Zala és Róna, e kettő közül választott mindenki és ime: *inter duos litigantes Strobl gaudet*. Ő kapott négy szavazatot, az első kettő egyet-egyet. Eszébe jut az embernek *Seconte de l'Isle* esete, ki akadémiai tagságra lett ajánlva s mindössze egy szavazatot kapott, de ez az egy Hugo Viktoré volt mire *Seconte* felkiáltott: „Hugo szavazata többet ér nekem az egész akadémiaénál.“ Hisszük azonban, hogy *Strobl* gondosan fogja megcsinálni a szobrot, bár eddig monumentális művet nem készített. Mindenesetre örvendetes, hogy egy fiatal képfaragó nemzedékünk van, melyre nagyobb nemzetek is büszkéek lehetnének. *Strobl* 30 éves és ha nem is kiváló, mégis számottevő művésze hazánknak, ki még sokat fejlődhetik. A 29 éves Zala, az arisztokráciának kedvelt szobrásza több ízben ré-

szesült már kitüntetésben és jelenleg az aradi vértanúk szobrán dolgozik, mely, az előmunkálatokból következtetve, összes faragott képeinket felül fogja mulni nagyszerűségében. Múltó versenyársuk Róna, ki alig töltötte be 27-ik évét s könnyen fog beletörödni jelenlegi bukásába. A zsidó plukratákon kívül alig ösmerték és a nyomorral küzdött zsidó-művész hirtelen országos hirre vergődött. Mindhárom sokat fognak tenni édes hazánk dicsőségeért s hihetőleg itt fognak maradni, mint jó magyarok s igazi művészek.

A karácsonyi könyv-piac nem ütött oly jól ki, mint máskor, úgy mennyiség, mint minőségre nézve. *Rudnyánszky* Jézuskája jelent meg első fecskeként és meglehetősen ártott a költő hírnevének. *Mikszáth* Almanachja kitűnő és II-ik kiadást ért. *Madách* Ember Tragédiája Zichy Mihály illusztrációival becsületére valik művésztünknek s ennél szebbet a külföld sem produkálhat. Az új hirlapok sorát *Szana Tamás* nyitotta meg Irodalmi Értesítőjével. Az Ország-Világ érdemes szerkesztője *Benedek Elek* és *Margittay Desső* egy-egy szépirodalmi lapot indítanak meg; mindkettő megérdemelné a közönség pártfogását.

Az új év már a küszöbön van; eljön hideg fehér bundába burkolva: ki tudja mit rejt helsejében? Hozzon bármit is a jövendő, legyen az öröm vagy iródm, béke vagy békó, szívesen s megadással fogjuk fogadni, ha csak szeretett magyar hazánk fényét megővhatjuk. E hazaért kell küzdenünk békében és harcban egyaránt és kedves olvasóimnak szívből kívánok sikert s lelkesedést e küzdelemben. A szerkesztőségre nézve igaz óhajom, hogy rendületlenül folytassa odaadó működését a *magyar nyelv, társadalom* és a *magyaros kultúra* érdekében. Eddig lankadatlanul küzdött a szent eszmékért, ne csüggedjen el ezentul sem.*)

Ez ohajokat fejezem ki, midőn a tisztelt olvasónak és szerkesztőségnek **boldog új évet kívánok!**

Mikrosz.

Hírek a nagyvilágból.

A német trónörökös gégé-bajában kedvező fordulatot konstataáltak a kezelő orvosok. A berliniek ez alkalomból üdvözlő feliratot menesztettek San-Remóba a beteg trónörököshöz. Az üdvözlő feliratot eddig többen, mint 150 ezren írták alá.

Afriai háború. Olaszország már régebben hadilábon áll az abissziniakkal. Legutóbb Anglia tett békéltető lépéseket — eredménytelenül. Abisszini királya három hadtesttel nyomul előre az olasz csapatok ellen.

Egy pánszláv izgató sorsa. A Bécsben megjelenő „Der Parlamentair“ c. német nyelven szerkesztett cseh újság kiadótulajdonosát és főszerkesztőjét, dr. *Zivny Károlyt*, orosz zsoldban elkötetett hazatérésért lakásán elfogták.

Galiciában két oroszkezet fogtak, kik áruhába öltözve a csapatmozgalomról, katonai beszerzésekről, közlekedési eszközökről és a közhangulatról készületek Oroszországba pontos értesüléseket vinni, E hírrel kapcsolatban megemlítjük, hogy a háborús dolgokról különböző forrásokból érkező távirói tudósítások egymásnak teljesen ellentmondók, ami jellemző tünete az általános bizonytalanságnak.

Eugénia, francia császárné Amszterdámban hiába keresett menedéket csúzos bánatmai ellen. Jelenleg Brüsszelben tartózkodik. A lelki és testi fájdalom annyira megviselte a „szép Eugeniát“, hogy botra támaszkodó megtört alakja, alig hatvan éve dacára, olyan, mint egy sirba lépő nő. Risztics szerb miniszterelnök mult hó 29-én beadta a kabinvet lemondását, melyet Milán király el is fogadott. Tudvalévőleg Risztics Szerbiában az oroszérmek vezére.

Pétervárról jelentik dec. 29. kelettel: a cár környezetében az a felfogás kezd érvényre emelkedni, miként a keleti kérdés megoldásának azzal kell megkezdődnie, hogy Ausztria-Magyarország vonuljon ki Boszniából.

Hírek az országból.

Andásss Gyula gf.-nak karácsonyi ajándéka a király arcképét küldötte meg, sajátkezűleg írott levél kíséretében. A király arcképe akvarel-festmény, egyszerű bronzkeretben.

Br. Sennyey Pál, országbíró és a magyar főrendiház elnöke Budapestben múzeum-utcai lakásán súlyos betegen fekszik. Orvosai s aggódo családja reménytelenül állanak ágya körül. Már az utolsó kenettel is ellátta a vallás szolgája.

A munkácsi kerület, mely jeles országgyűlési képviselőjelöltjét *Litteráty Ödönben* elvesztette,

új választásra készül. A szabadelvűpárt jelöltjei: *György Endre* és *Szemere Atilla*.

Jókai Mór, koszorus költőnk „*Bolondok grófja*“ címen bohózatos vágjátékot írt, melynek előadására a Népszínházban serényen készülnek.

Különfélék.

„B. U. É. K.“ Egy sirhalomnál állunk. 1887*, a vén sirásó, ki annyit sirba fektetett, maga is elköltözött az évezredek sirjába. Reá is alkalmazhatjuk már az epitáfiumot, melyet Vörösmarty egy sirásó fejéjére írt: „Im! tekints e sirra vándor, teljesült a közmondás: Végre is gödörbe pottyán, aki másnak vermet ás.“ Milyen szándékot hordoz szívében a ma született 1888* — nem tudjuk. Sűrűn fátyolozott inkognitóját emberi kéz le nem leplezheti, Vajha ne lenne sirásója a reménységnek, mely egy szebb és jobb jövendő álmodásába ringatja a halandót... Nekünk csak az a mondókánk ez új év reggelén, amit a régiek példájára már ezer esztendő óta kívánnak ilyenkor egymásnak a magyarok: *Adjon isten bort, buzát, egészséget, országunkban békességet!*

(Meváltott újévi üdvözetek.) Vidéken lakó jó embereinknek lapunk utján küldik a boldog új évi kívánatokat: *Balassa István* br. *Chyzer Kornél* dr. *Dongó Gy. Géza*, *Dókus Gyula*, *Gaisler József* br. *Halmi László* (az újhelyi k. r. társház nevében) *Fanik László*, *Kalna József*, *Kankóvszky József*, *Korinkó János*, *Kiss Ödön*, *Klein Tivadar*, *Máthiasz János*, *Márkus József*, *Nemthy József*, *Németh András*, *Nyomárkay József*, *Népbank* (Újhelyből) *Payssoss János*, *Polányi Géza*, *Polányi Gyula*, *Pilissy László*, *Szentgyörgyi Vilmos*, *Vladár Emil* és *Wiss Keresztély*. A begyült váltsági összeg: 28 ft 30 kr az árvasegítő és jótékony-sági egyesület pénztárába mai napon befizettetett s dr. *Chyzer Kornél*, egy. pénzt. által jelen számban nyugtattatik. A gyűjtővek körül érdemet szerettek *Szentgyörgyi Vilmos* és *Korinkó János*. Az árvák istene adjon meg minden jó szívű embert nemes tetteért. S.-a.-Ujhelyt, 1887. évi dec. hó 31-én, *Dókus Gyula*, *Dongó Gy. Géza*, mint a gyűjtővek kibocsátói.

(Emlékeztetjük) Újhely s vidékének művelt közönségét a vármegyeháza nagytermében e hó 8-án rendezendő népszerű ismeretterjesztő estére. Felolvasók: Dr. *Weiszberg Zsigmond* és *Karsa Ferenc*.

(Városi tisztújítás volt) Újhelyben mult hó 28. és 29-ik napján Az előjáróság maradt, mint volt, kivéven a városi orvosi és mérnöki állomást sokat. Amarra, mely dr. *Sebeők Antalnak* m. kir. honv. ezredorvossá történt ténylegesítettése következtében jutott pályázat alá, dr. *Szepessy Arnold*, emerre *Szentgyörgyi Desső* választattak meg közfelkialtással. A községi új szabályrendelettel kreált rendőrtanácsosi állomás, alkalmas pályázó hiánya miatt ez alkalommal betöltetlenül maradt, s arra újabb pályázat fog hirdettetni. Az ekként felírtított s kellelőleg kiegészített városi új előjáróságnak fontos ügyköréhez erőt, kitartást és sikert kívánunk. *Vederemő*.

(Közvacsorával egybekötött táncvigalom). A s.-a.-ujhelyi női ipariskola felügyelő női bizottsága, felében ez iskola és felében a helybeli árvaház javára f. évi január hó 14-én, S.-a.-Ujhelyben, a vármegyeháza termeiben közvacsorával egybekötött táncvigalmat rendez. Bemeneti díj: személyenkint 1 ft. Felülfizetések közönséggel fogadtatnak s hirlapilag nyugtáztatnak. A közvacsora kezdete este nyolc óraker. Az étel- és ital-neműek ételklap szerint rendeltetnek és a kitett árakban fizetendők, magasabb árak el nem fogadtatnak. Az előkészületekből jövendő, már mostan biztosra vehetjük, hogy társadalmi életünknek ez az általános kedveltségnek örvendő alkalma, a mult példáihoz méltóan, vagyis fényesen fog sikerülni.

(Időjárásunk) mult hó 28-ára viradólag szibériai jelleget öltött. Az egész éjjel át sűrű hulló hópelyhekből nem egy helyütt átláthatatlan halmokat sepett össze a metsző északi szél. Még 28-án is pogányul viselte magát a szivtelen szél, egész nap fűtt és hordta. Emiatt a vonatok közlekedése napokig fenakadást szenvedett.

(Jégpálya megnyitása.) Tíz-tizenöt fokkal O alatt a karácsonyi ünnepek beállván, az újhelyi jégpálya is megnyílt a korcsolya-sport kedvelők nagy öröme. Mult hó 26-án a csikorgó hideg dacára elegáns tarka közönség lepte el a jégpályát, s a korcsolyázók a legvidámabb hangulatban élvezték késő estig Halifax örömeit.

(Egy tót község) Ki hinné: *Ardoró*, Sárospatak tőszomszédjáról van szó! Itt a hírneves magyar főiskola tövében, a zempléni vármegyei magyarosító társulat szájában, az országot mellett:

*) Már befogadhatnók e székely eredetű szót a *kriszt-landli* helyett!

*) Tisztelt munkatársaink csüggedetlen közremunkálására számítva: ígérheti hogy multjához hű lesz a szerk.

tót marad, sőt tótosodik egy különben igen derék kis község. E napokban, beszéli egy minden tekintetben szavahihető szem és fultanu, arra visz utam. Épen doboltak. Megállítatom számkámat, hogy halljam mi lesz kihirdetve: hátturam fia szemem szám eláll, mikor megszólal a derék kiállítású fiatal legény tótul: *Zárás buda licitáció* stb. Kérdezőkódésekre elmondták, hogy itt tótul tanul a gyerek, tótul prédikál a pap és tótul beszél a lakosság. Némi kivételt csakis a reformátusok és a róm. katolikusok képeznek. No, ha ez így van, rosszul van. Lám! Tróczon, Józseffelva és Károlyfalva a svábból mind magyarrá lett; hogy Ardó nem mozdul: a pap lehet oka. Ajánljuk ezt az állapotot az illetékes körök szigorú figyelmébe.

(Karácsonesti színi előadás a Karolina-intézetben.) A Karolina-leánynevelő intézetben, mely a Sz. Vincéről nevezett irgalmas nővérek buzgó vezetése alatt áll, nemcsak a kedves gyermekvilágnak volt a kisdud-óvó termében páratlan öröme, hanem a vendégszámában megjelent m. t. urnók és urak is kellemes meglepetésben részesültek a gyermekek ügyessége, szabatos játéka, szép éneke és ama nemes irány által, mely a sz. esti előadott *három színjáték* remek tartalmán végig húzódott. A darabokat a *benlakó növendék leánykák* játszották. Csak helyeselhető, hogy az irtézet feje s buzgó vezetője most is megtartotta a mult évek jó szokását; mert míg egy részről a növendékek a szabad időt hasznosan töltik el s a szülői körtől távol is érzik a gyermekek legkedvesb ünnepének karácsoni örömeit, más részről a nyilvános fellépés által ügyesednek és megszokják a társalgáshoz szükséges könnyedséget, a kellő bátorságot, melyre a kellő szerénységnek mindenkor szemmel tartása mellett, a leánykának is szükségük lesz a társadalmi életben. A felsőbb osztályu növendékek ily c. darabbal kezdték meg a karácsonesti ünnepséget: *Roma Krisztus születése előtt*. Gyönyörűen volt feltüntetve Jézus égből hozott tanának győzelme a pogányság szokásai, gögje és hitregije felett, már a földi hatalom és gazdagság ügyesség és szépség hódolatra ment Betlehem szegény jászlahoz. A disztések és korhü jelmezek pedig ugyancsak dicsérték a rendezők ügyességét. A másik darab, kisebb, nagyobb leánykák által előadva: *Krippenspiel*, (Jászoljáték) Nepomucena itteni, ernyedetlen szorgalmu nővértől. A harmadik: *Noél*, (Karácson) Augustine d' Huart bárónőtől. Mind a német, mind a francia előadás nagy tetszésre talált. A vidám alakok gyermeki hódolatukat Jézusnak egész bensőséggel, jó kívánságukat önmaguk számára teljes érzéssel és folyékonsággal szavalták el a szalmával terített betlehemi jászolnál, melyben egy kedves arcu s örökösen pislogó szemű gyermek nagy önmegtagadással feküdt, türelme nem fogyott el, mert hiszen látta, hogy e ritka néző sereg előtt is csak a kisdud-óvó termében van, melynek ő különben is mindennapos vendége. De úgy vettük észre, hogy a m. t. néző közönség sem tett le becses türelméről, a mennyiben valamint az említett három darabot, úgy a gorogtűznél be mutatott *élőképeket* és a színi előadások szünete alatt szépen hangzó *zongorajátékok* is erősen megtapsolta s azután még az emeleti nagy teremben sokáig nézte a szép *karácsonját* és alatta hoszu asztalokon a növendékek *ajándékait*. A kik a gyermekeket ez est örömeiben részesítették, méltók a kedves gyermekekkel örvendő szülők, rokónok, m. t. vendégek elismerésére. Ki is tagadná meg? Csakugyan a hasznos tevékenység elismerése a legszebb karácsoni ajándék. *Laborc.*

(Az ujhelyi piaristák gyászja) A sátoralja-ujhelyi kegyes-tanítórendi társaság tagjai szomoruan jelentik szeretve ilszelt társuknak *Nt. Grossmann Alajos* házi másodfőnöknek és lelkiatyának élte 69 ik, szerzetességének 50-ik és áldozó pap-ságának 42-ik évében hosszas és kínos szenvedés s a haldoklók szentségeiben való példás részesülés után mult hó 26 án éji 11 órakor történt elhunytat. A boldogultnak hült tetemeit 28-án d. u. 3 órakor helyezték a róm. kath. temetőben végső nyugalomra; az engesztelő szentmiseáldozat pedig ez évi január 2-án reggel 8^{1/2} órakor fog az Urnak folajlátni. Az örök világosság fényeskedjék neki!

(Gyász-hír.) Vettük s mély részvétellel közöljük az alábbi gyászjelentést: Aggteleki Bujanovics Frigyes saját és gyermekei: markus és batiszfalvi Máriássy Iona és férje Máriássy Antal, gyermekeik: Béla és Hildegard; Bujanovics Béla, neje bizáki póki Puky Etelka, gyermekeik: Juliska, Irma és Dezső; szilassi és pillsi Szilassy Irma, férje Szilassy Ottó huszár-kapitány; és Bujanovics Etelka; valamint fivére aggteleki Bujanovics Ágost, ny. cs. k. tábornagy nevében mélyen elszomorodott szívvel jelenti, felejtethetlen neje, illetve anyjuk, nagyanyjuk, napájuk és sógornőjének aggteleki *Bujanovics Frigyesné* szül. beniczei és micsinyei Beniczki Juliának élete 60-ik s boldog házasságának 44-ik évében, mult hó 19-én esti 7 órakor hosszas szenvedés s a halotti szentségek áhitatos felvétele után történt gyászos elhunytat. Tapoly-Izsóp, 1887. dec. 19. Áldás és béke lengjen a legjobb hitves, anya és nagyanya drága hamvai lelett!

(Gyászjelentés) Özv. Mikovszky Bertalané szül. Jeéger Vilma, úgy a maga mint kis fia Bertalan, továbbá édes atyja; és nagy bátyai Fesztáry István, Fesztáry Jozsef, valamint számos rokonok fájdalom sujtotta szívvel tudatják, a forrón szeretett férj, legjobb apa, feledhetetlen gyermek és rokonnak *Mikovszky Bertalan* kir. aljárás-bírónak mult hó 18-án délben, hosszas szenvedés után életének 38-ik, boldog házasságának második évében történt gyászos elhunytat. Legyen áldott a sirhalom, mely csöndes álmában takarja!

(A pataki énekkar Tokajban.) Rég elismert dolog, hogy mint mindennek, úgy a legegyszerűbb mulatságnak sikerülte is bizonyos föltételek betartásától egy-némely körülménynek tekintetbe vételétől függ. Így ahoz, hogy egy vidéki nem — országos hírű — énekkar, más védéki város kában rendezett hangversenye sikerüljön, vagyis nagy közönség előtt folyon le — okvetetlen megkívántatik egy sokat ígéro élvezetes változatos program, mely jóval a hangverseny napja előtt szétküldendő, (és nem 6—8 nappal) hogy a műsoron 1-2 számmal a helybeliek közül is szerepeljen valaki (természetesen a szép nemből) végre hogy a mulatság alkalmas időpont és nem túlságazott helyárák mellett rendeztessék. A s. pataki énekkar figyelmen kívül hagyta mindezeket s ennek tulajdoníthatja, hogy nem tudott nagyobb közönséget vonzani. Programja, mely a helyett, hogy jó előre publikálva lett volna csak pár perccel az előadás kezdete előtt osztogattatott — száraz volt; semmi változatost nem tartalmazott, szavalat ének. és megint csak szavalat ének — zongora, hegedű, rövid kis humoros felolvasásról szó sem volt. Maga a hangverseny, m. hó 17-én, kifogástalanul jól ütött ki. A karnagy élénk s kitünő dirigálása mellett előadott dalok, mindenkit kellemesen leptek meg, precizitás összhang, hév, előadás mi kívánivalót sem hagytak hátra. *Terfaloga Dávid* magán énekeivel aratott viharos tapsokat, gyönyörű baritonja, s könnyed éneklési módja általános figyelmet keltett. *Kovács István* komoly szavalata (Katalinból egyrészt) szintén nem maradt hatás nélkül. *Podolay Mihály* humoros szavalataival nagy tetszést aratott. A hangversenyt tánc követte, melynek csak a reggeli 6 óra vetett véget. Egészben véve a patakiak élvezetes estben részesítettek bennünket viszont ők is barátságos, szives ellátásra találtak. Mindezek után joggal remélhetjük, hogy nem alkalmazzák ránk a nótát: Sok víz foly még addig el a Bodrogon — Míg bennünket lát valaki Tokajon; hanem kedvezőbb viszonyok között a farsang alatt ismét meglátogatják a tokajiakat. *) y.

(Karácsonykor) az éjjeli misét Kassán *Bubics Zsigmond* püspök celebrálta. Ez alkalomból a *K. Sz.* így ír: A vallásos áhitat által vezérelt egyházfejedelmnek ez az önfeláldozó ténykedése jól esik ugyan lelkünknek, mindamellett mégis nem zárkozhattunk el aggodalmunknak is kifejezést adni, amely ez önfeláldozásból szeretett püspökünk egészségi állapotát érheti.

(Bubics Zsigmond) kassai püspök, aki fölött nap nem mulik el, hogy nagylelkű adakozást ne gyakorolna, az új évi üdvözlétektől 200 ftal váltotta meg magát az uralgó inség és nyomor enyhítésére.

(Meghívás.) A s.-a. ujhelyi polg. olvasókör évi rendes közgyűlést f. évi január hó 8-án délutáni 2 órakor saját helyiségében tartja meg, hová a kör tagjai meghívotnak. Tárgyak: a választmány évi jelentése, a pénztár vizsgáló bizottság jelentése, tisztviselők leköszönése és választása, esetleges indítványok.

(Báli tudósítás.) A kis-tárkányi ref. egyház javára, 1887. dec. 26-án rendezett bál egyike volt a vidéki legsikerültebb baloknak; az otthelyi és vidéki vendégek, mintha valóban karácsonyi örömet akartak volna szerezni az egyháznak, igyekeztek minél szebb számban megjelenni, s hozott jó kedvükkel még azokat is kedvre hangolták, kiktől a karácsonyi hír messze elmaradt. Szép volt nézni a kedves társaság vidámságát, amidőn az »ujra« kiáltások egyszerre száz ajkon harsantak el és annak a jó kedvnek az apró muzsák tagas terme kicsiny lett; jól esett látni az édes anyák arcáról, hogy a fiataloknak ilyen kedves jó karácsonyuk van és bizonyára a rendező bizottságnak elég jutalom az az elégedett édes mosoly ott a szülei arcokon. A bál jövedelme a felülfizetésekkel együtt 58 ft. Az idősebb férfi társaság a paplakon gyűlt össze *Máthé János* lelkes vendégszerető házában, hol a kedves házi gazdáért, ugyanis, mint a tiszánineni ref. egyházkerület legidősebb lelkes tagjéért lelkes felköszöntöket mondtak. A fiatalok s öregek jókedvű mulatozásának csak a késő reggel vetett véget.

(Hoszu élet példája.) Az ungvári közkórházból a mult napokban bocsátották ki teljesen felgyógyulva özv. Leskó Vasziljné a vármegyénk területén lévő Topolyán községből való koldusszonyt, aki 102 éves dacára alszárcsonttöréséből rövid négy hét alatt kiépült.

(Elveszett tárgy) egy női elegáns fekete mantilt találtak a multkori színházi mulatság után

*) Mult számunkból véletlenül kimaradt. Szerk.

a vendéglős szolgálai. Igazolt tulajdonosa elveszett holmiját átveheti Csernyiczky Mihály vendégfogadóstól Ujhelyben.

Anyósok könyve cím alatt *Sirisaka Andor*, pécsi tanító egy elegáns rajzokkal élenkitett könyvet juttatott a könyvpiacra, melynek ára 1 ft s megszerezhető minden hazai könyvkereskedőnél. Az anyósok könyve így ajánlja önmagát:

Volt, vala, lett, légyen	Oda illik minden
Sok tréfa elmondva,	Szoba asztalára,
Ujságba és könyvbe	Elsanyargatott vök
Feketén lenyomva;	Vigasztalására;
De még egy sem vala	Hogy ki ne csorduljon
Annyi viccel tömve,	Sok szegény vö könyve,
Mint a jelen ködéksz:	A legjobb szer erre:
Az „Anyósok könyve.”	Az „Anyósok könyve.”

Szerző az anyókat	Bizony Istók ucsese!
Lefotografálta,	Hogy igazat mondok,
S a mint illik s dukál	Megvegye mindenki,
Híven eltráfta . . .	Mert csak úgy lesz boldog . .
Száz meg száz anyós-kép —	Kell egy „házi áldás”
Nem is fért vón’ több be;	Minden család-körbe —
Valóságos album	Itt a <i>házi áldás</i> :
Az „Anyósok könyve.”	Az „Anyósok könyve”!

Mi a józú dévajassággal összeállított könyvet mai számunknak *Humor* című rovatában közöl szemelvényekkel mutatjuk be olvasóinknak.

A **„Vasárnapi Ujság”** december 18 iki száma a következő tartalommal jelent meg: Meszlényi Gyula szathmári püspök. (Arcképpel.) — Arany János hátrahagyott költeményeiből. (Költemény.) — Utazás ismeretlen állomás felé. — A walesi herceg a berzencei szarvasvadászaton. — Jézus. (Költemény.) Rudnyánszky Gy. tól. (Képpel.) A három köfei. Veszprémm. új székháza. Orosz életképek. — Egyveleg. — A nogajka házából. (12 képpel). — Párbaj. (2 képpel). — Van-Zandt kisasszony a magyar kir. operaház vendége. (Képpel). — Irodalom és művészet. — Nők a tükör előtt. (2 képpel). — Közintézetek és egyletek. — Mi ujság? — Halálozások. — Sakkjáték. — Szerkesztői mondanivaló. — Heti naptár.

A **„Vasárnapi Ujság”** előfizetési ára negyedévre 2 ft, a **„Politikai Ujdonságok”**-kal együtt 3 ft. — Ugyancsak a Franklin-Társulat kiadóhivatalában (Budapest, egyetem-utca 4. sz.) megrendelhető a **„Képes Néplap”** legolcsóbb ujság a magyar nép számára, félévre 1 ft.

Budapesti Hírlap: Hogy a magyar sajtó az utóbbi évek alatt hova fejlődött, annak legszembezőkőbb bizonyítéka a **„Budapesti Hírlap”**. Magyarország legelterjedtebb, legkedveltebb ujsága, a mely naponként immár annyi példányban jelenik meg, a mennyit eddig nem mutatott föl nálunk egyetlen egy magyar lap sem; jele ez a művelt magyar közönség oly mérvű bizalmának, a minővel sajtóknak még egy organuma sem dicsekedett. **„Budapesti Hírlap”** programját: magyar szellemben működni a magyarságért, fényesen igazolja az olvasóközönség, pártkülömbőség nélkül. A lap vezérléke mindig a közvéleményt fejezik ki függetlenül és nyíltan; tárcá- és szépirodalmi rovatai becses és érdekes olvasmányok egész tömegét adják; a napi eseményekről pedig úgy a szerkesztőség belső tagjai mint külső dolgozótársak munkája által oly gyors, hű és kimerítő értesítésekkel szolgál, mint Magyarországon egyetlen más lap sem. Ugy a haza vidékein, mint az egész külföld nagyvárosaiban **saját tudósítói** vannak, a kik mindennap **távíratokban** közlik a **„Budapesti Hírlap”**-pal a nevezetesebb eseményeket. E naponként oly bő és érdekes tartalommal megjelenő lap kedves vendége lehet minden magyar háznak és szívesen láthatja minden családnál is, mert a szerkesztőségnek gondja van rá, hogy a **„Budapesti Hírlap”** mindig a jó ízlést szolgálja. Még december hóban kezd közleni **Ohnet** György, a kitünő francia író **„Akarat”** című legújabb regényét, a melynek magyar fordítása a **„Budapesti Hírlap”** **kizárólagos tulajdonát** képezi. **„Serge Panine”, „Lise Fleuron”** és **„A háromoros”** nagynevű szerzőjének a műve, mely eredetiben most jelenik meg, méltó a többihez, sőt az eddig ismert részek után egyhangúvá kezd lenni a vélemény, hogy **Ohnet** önmagát multa felül ez alkotásában. **A január 1-sejével belépő új előfizetők a regény kezdetét ingyen kapják.** Rendkívüli elterjedése mellett rendkívüli olcsósága is: **negyedévenként csak 3 ft 50 kr., egy hóra 1 ft 20 kr.** A **„Budapesti Hírlap”** megérdemli, hogy eddigi nagy sikere jobban fokozódjék és maradjon mindig a magyar nép kedveuce. Az előfizetések vidékről legolcsóbbul postautalvánnyal eszközölhetők a következő cím alatt: A **„Budapesti Hírlap”** kiadóhivatalának, IV. kerület, kalap-utca 16. szám.

75 krajcárért

egy egész hónapig bárki egy jól szerkesztett népies irányu ellenzéki kis képes politikai napilapot járthat: a

KIS UJSÁG-ot.

mely Budapesten Vodaner F. és Fiai bpesti könyvnyomdász, könyv- és hírlap-kiadóhivatalában jelenik meg.

A **„KIS UJSÁG”** nemzetes ellenzéki politikát követ, szívós kitartással, lankadatlan erélyvel küzd a haza boldogságáért, s a hon entartó magyar faj uralmáért.

A **„KIS UJSÁG”** nagy gondot fordít, hogy olvasóinak igényeit minden tekintetben teljesen kielégítse. Ugy a főváros, mint az ország és a külföld minden híret naponként híven és gyorsan közli. A **nevezetesebb napi eseményeket** szep kivételü képekkel illusztrálja. Ezenkívül rendkívül érdekesítő, — többnyire a fővárosi életből merített, — **regényeket** közöl, a melyek bárki által könnyen élyezhető népies nyelven vannak megírva.

Előfizetési árak félévre 4.50; egy negyed évre 2.25 és havonként 75. kr.

Mutatvány-számok bárkinek ingyen küldetnek.

Egyesületi élet.

A s.-a. ujhelyi árvasegélyző egyesület azon t. c. tagjait, kik alapítványaik 1887-ben esedékes II ik részletével, illetve 1887. rendes tagdíj ille-

tót marad, sőt tótosodik egy különben igen derék kis község. E napokban, beszéli egy minden tekintetben szavahihető szem és fultanu, arra visz utam. Épen doboltak. Megállítottam számkámat, hogy halljam mi lesz kihirdetve: hátturamfia szemem szám eláll, mikor megszólal a derék kiállítású fiatal legény tótul: *„Zárás buda licitáció”* stb. Kérdőködésekre elmondták, hogy itt tótul tanul a gyerek, tótul prédikál a pap és tótul beszél a lakosság. Némi kivételt csakis a reformátusok és a róm. katolikusok képeznek. No, ha ez így van, rosszul van. Lám! Tróczon, Jóseffalva és Károlyfalva a svábból mind magyarrá lett; hogy Árdó nem mozdul: a pap lehet oka. Ajánljuk ezt az állapotot az illetékes körök szigorú figyelmébe.

Karácsonesti színi előadás a Karolina-intézetben. A Karolina-leánynevelő intézetben, mely a Sz. Vincéről nevezett irgalmas nővérek buzgó vezetése alatt áll, nemcsak a kedves gyermekvilágnak volt a kised-óvó termében páratlan öröme, hanem a vendégszámban megjelent m. t. urnók és urak is kellemes meglepetésben részesültek a gyermekek ügyessége, szabatos játéka, szép éneke és ama nemes irány által, mely a sz. esti előadott *három színjáték* remek tartalmán végig húzódott. A darabokat a *benlakó növendék leánykák* játszották. Csak helyeselhető, hogy az irtézet feje s buzgó vezetője most is megtartotta a mult évek jó szokását; mert míg egy részről a növendékek a szabad időt hasznosan töltik el s a szülői körtől távol is érzik a gyermekek legkedvesb ünnepének karácsoni örömeit, más részről a nyilvános fellépés által ügyesednek és megszokják a társalgáshoz szükséges könnyedséget, a kellő bátorságot, melyre a kellő szerénységnek mindenkor szemmel tartása mellett, a leánykák-nak is szükségük lesz a társadalmi életben. A felsőbb osztályu növendékek ily c. darabokkal kezdték meg a karácsonesti ünnepséget: *„Roma Krisztus születése előtt.”* Gyönyörűen volt feltüntetve Jézus égből hozott tanának győzelme a pogányság szokásai, gögje és hitregeje felett, már a földi hatalom és gazdagság ügyesség és szépség hódolatra ment Betlehem szegény jászlához. A diszitések és korhű jelmezek pedig ugyancsak dicsérték a rendezők ügyességét. A másik darab, kisebb, nagyobb leánykák által előadva: *„Krippenspiel.”* (Jászoljáték) Nepomucena itteni, ernyedetlen szorgalmu nővér. A harmadik: *„Noél.”* (Karácson) Augustine d' Huart bárónőtől. Mind a német, mind a francia előadás nagy tetszésre talált. A vidám alakok gyermeki hódolatukat Jézusnak egész bensőséggel, jó kívánságukat önmaguk számára teljes érzéssel és folyékonsággal szavalták el a szalmával terített betlehemi jászolnál, melyben egy kedves arcu s örökösén pislogó szemü gyermek nagy önmegtagadással feküdt, türelme nem fogyott el, mert hiszen látta, hogy e ritka néző sereg előtt is csak a kised-óvó termében van, melynek ő különben is mindennapos vendége. De úgy vettük észre, hogy a m. t. néző közönség sem tett le becses türelméről, a mennyiben valamint az említett három darabot, úgy a görögötznél be mutatott *élőképeket* és a színi előadások szünete alatt szépen hangzó *zongorajátékot* is erősen megtapsolta s azután még az emeleti nagy teremben sokáig nézte a szép *karácsonját* és alatta hoszu asztalokon a növendékek *ajándékait*. A kik a gyermekeket ez est örömeiben részesítették, méltók a kedves gyermekekkel örvendő szülők, rokónok, m. t. vendégek elismerésére. Ki is tagadná meg? Csakugyan a hasznos tevékenység elismerése a legszebb karácsoni ajándék. *Laborc.*

(Az ujhelyi piaristák gyásza) A sátoralja-ujhelyi kegyes-tanítórendi társaság tagjai szomorúan jelentik szeretve ültelt társuknak *Nt. Grossmann Alajos* házi másodfőnöknek és lelkiatyának élte 69 ik, szerzetességének 50-ik és áldozó pap-ságának 42-ik évében hoszas és kínos szenvedés s a haldoklók szentségeiben való példás részesülés után mult hó 26 án éji 11 órakor történt elhunytat. A boldogultnak hült tetemeit 28-án d. u. 3 órakor helyezték a róm. kath. temetőben végső nyugalomra; az engesztelő szentmiseáldozat pedig ez évi január 2-án reggel 8 $\frac{1}{2}$ órakor fog az Urnak folajánlatni. Az örök világosság fényeskedjék neki!

(Gyász-hir.) Vettük s mély részvétellel közöljük az alábbi gyászjelentést: Aggteleki Bujanovics Frigyes saját és gyermekei: markus és batiszfalvi Máriássy Iona és férje Máriássy Antal, gyermekeik: Béla és Hildegard; Bujanovics Béla, neje bizáki póki Puky Etelka, gyermekeik: Juliska, Irma és Dezső; szilassy és pilssi Szilassy Irma, férje Szilassy Ottó huszár-kapitány; és Bujanovics Etelka; valamint fivére aggteleki Bujanovics Ágost, ny. cs. k. tábornagy nevében mélyen elszomorodott szívvel jelenti, felejtethetlen neje, illetve anyjuk, nagyanyjuk, napájuk és sógornőjének aggteleki *Bujanovics Frigyesné* szül. beniczei és micsinyei Beniczki Juliának élete 60-ik s boldog házasságának 44-ik évében, mult hó 19-én esti 7 órakor hoszas szenvedés s a halotti szentségek áhitatos felvétele után történt gyászos elhunytat. Tapoly-Izsóp, 1887. dec. 19. Áldás és béke lengjen a legjobb hitves, anyá és nagyanya drága hamvai lelett!

(Gyászjelentés) Özv. Mikovszky Bertalanné szül. Jeéger Vilma, úgy a maga mint kis fia Bertalan, továbbá édes atyja; és nagy bátyai Fesztáry István, Fesztáry József, valamint számos rokonok fájdalom suttotta szívvel tudatják, a forrón szeretett férj, legjobb apa, feledhetetlen gyermek és rokonnak *Mikovszky Bertalan* kir. aljárás-bírónak mult hó 18-án délben, hoszas szenvedés után életének 38-ik, boldog házasságának második évében történt gyászos elhunytat. Legyen áldott a sirhalom, mely csöndes álmában takarja!

(A pataki énekkar Tokajban.) Rég elismert dolog, hogy mint mindennek, úgy a legegyszerűbb mulatságnak sikerülte is bizonyos föltételek betartásától egy-némely körülménynek tekintetbe vételétől függ. Így ahoz, hogy egy vidéki nem — országos híru — énekkar, más védéki város kában rendezett hangversenye sikerüljön, vagyis nagy közönség előtt folyon le — okvetetlen megkívántatik egy sokat igerő élvezetes változatos program, mely jóval a hangverseny napja előtt szétküldendő, (és nem 6—8 nappal) hogy a műsoron 1-2 számmal a helybeliek közül is szerepeljen valaki (természetesen a szép nemből) végre hogy a multság alkalmas időpont és nem túlságázott helyárok mellett rendeztessék. A s. pataki énekkar figyelmen kívül hagyta mindezeket s ennek tulajdoníthatja, hogy nem tudott nagyobb közönséget vonzani. Programja, mely a helyett, hogy jó előre publikálva lett volna csak pár perccel az előadás kezdete előtt osztogattatott — száraz volt: semmi változatot nem tartalmazott, szavaltat ének. és megint csak szavaltat ének — zongora, hegedű, rövid kis humoros felolvasásról szó sem volt. Maga a hangverseny, m. hó 17-én, kifogástalanul jól ütött ki. A karnagy élénk s kitünő dirigálása mellett előadott dalok, mindenkit kellemesen lepte meg, precizitás összhang, hév, előadás mi kívánnivalót sem hagytak hátra. *Terfaloga Dávid* magán énekeivel aratott viharos tapsokat, gyönyörű baritonja, s könnyed éneklési módja általános figyelmet keltett. *Kovács István* komoly szavaltata (Katalinból egyrészt) szintén nem maradt hatás nélkül. *Podolay Mihály* humoros szavaltataival nagy tetszést aratott. A hangversenyt tánc követte, melynek csak a reggeli 6 óra vetett véget. Egészben véve a patakiak élvezetes estben részesítettek bennünket viszont ők is barátságos, szíves ellátásra találtak. Mindezek után joggal remélhetjük, hogy nem alkalmazzák ránk a nótát: Sok víz foly még addig el a Bodrogon — Mig bennünket lát valaki Tokajon; hanem kedvezőbb viszonyok között a farsang alatt ismét meglátogatják a tokajiakat. *) y.

(Karácsonykor) az éjféli misét Kassán *Bubics Zsigmond* püspök celebrálta. Ez alkalomból a *„K. Sz.”* így ír: A vallásos áhitat által vezérelt egyházfejedelmek ez az önfeláldozó ténykedése jól esik ugyan lelkünknek, mindamellett mégis nem zárkozhatunk el aggodalmunknak is kifejezést adni, amely ez önfeláldozásból szeretett püspökünk egészségi állapotát érheti.

(Bubics Zsigmond) kassai püspök, aki fölött nap nem mulik el, hogy nagylelkű adakozást ne gyakorolna, az új évi üdvözlétektől 200 ftal váltotta meg magát az uralgó inség és nyomor enyhítésére.

(Meghívás.) A s.-a. ujhelyi polg. olvasókör évi rendes közgyűlését f. évi január hó 8-án délutáni 2 órakor saját helyiségében tartja meg, hová a kör tagjai meghivatnak. Tárgyak: a választmány évi jelentése, a pénztár vizsgáló bizottság jelentése, tisztviselők leköszönése és választása, esetleges indítványok.

(Báli tudósítás.) A kis-tárkányi ref. egyház javára, 1887. dec. 26-án rendezett bál egyike volt a vidéki legsikerültebb baloknak; az otthelyi és vidéki vendégek, mintha valóban karácsonyi örömet akartak volna szerezni az egyháznak, igyekeztek minél szebb számban megjelenni, s hozott jó kedvükkel még azokat is kedvre hangolták, kikről a karácsonyi hir messze elmaradt. Szép volt nézni a kedves társaság vidámságát, amidőn az »ujra« kiáltások egyszerre száz ajkon harsantak el és annak a jó kedvnek az apró muzsák tagas terme kicsiny lett; jól esett látni az édes anyák arcáról, hogy a fiataloknak ilyen kedves jó karácsonyuk van és bizonyára a rendező bizottságnak elég jutalom az elégedett édes mosoly ott a szülei arcokon. A bál jövedelme a felülfizetésekkel együtt 58 ft. Az idősebb férfi társaság a paplakon gyűlt össze *Máthé János* lelkes vendégszerető házánál, hol a kedves házi gazdáért, ugyanis, mint a tiszánineni ref. egyházkerület legidősebb lelkes tagjéért lelkes felköszöntöket mondtak. A fiatalok s öregek jókedvű mulatozásának csak a késő reggel vetett véget.

(Hoszu élet példája.) Az ungvári közkórházból a mult napokban bocsátották ki teljesen felgyógyulva özv. Leskó Vasziljnének a vármegyénk területén lévő Topolyán községből való koldusszonyt, aki 102 éves dacára alszárcsonttöréséből rövid négy hét alatt kiépült.

(Elveszett tárgy) egy női elegáns fekete mantilt találtak a multkori színházi multság után

*) Mult számunkból véletlenül kimaradt. Szerk.

a vendéglős szolgálai. Igazolt tulajdonosa elveszett holmiját átveheti Csernyiczky Mihály vendégfogadóstól Ujhelyben.

Anyósok könyve cím alatt *Sirisaka Andor*, pécsi tanító egy elegáns rajzokkal élenkített könyvet juttatott a könyvpiacra, melynek ára 1 ft s megszerezhető minden hazai könyvkereskedőnél. Az anyósok könyve így ajánlja önmagát:

Volt, vala, lett, légyen	Oda illik minden
Sok tréfa elmondva,	Szoba asztalára,
Ujságba és könyvbe	Elsanyargatott vök
Feketén lenyomva;	Vigasztalására;
De még egy sem vala	Hogy ki ne csorduljon
Annai viccel tömve,	Sok szegény vö könyve,
Mint a jelen ködéksz:	A legjobb szer erre:
Az „Anyósok könyve.”	Az „Anyósok könyve.”

Szerző az anyókat	Bizony Istók ucsse!
Lefotografálta,	Hogy igazat mondok,
S a mint illik s dukál	Megvegye mindenki,
Híven eltráfolta...	Mert csak úgy lesz boldog..
Száz meg száz anyós-kép —	Kell egy „házi áldás”
Nem is fért vón’ több be;	Minden család-körbe —
Valóságos album	Itt a <i>házi áldás</i> :
Az „Anyósok könyve.”	Az „Anyósok könyve.”

Mi a józú dévajsággal összeállított könyvet mai számunknak *Humor* című rovatában közölt szemelvényekkel mutatjuk be olvasóinknak.

A *„Vasárnapi Ujság”* december 18 iki száma a következő tartalommal jelent meg: Meszlényi Gyula szathmári püspök. (Arcképpel.) — Arany János hátrahagyott költeményeiből. (Költemény.) — Utazás ismeretlen állomás felé. — A walesi herceg a berzencei szarvasvadászaton. — Jézus ből. (Költemény.) Rudnyánszky Gy. től. (Képpel.) A három kőfei. Veszprémm. új székháza. Orosz életképek. — Egyveleg. — A nogajka házából. (12 képpel). — Párbaj. (2 képpel). — Van-Zandt kisasszony a magyar kir. operaház vendége. (Képpel). — Irodalom és művészet. — Nők a tükör előtt. (2 képpel). — Közintézetek és egyletek. — Mi ujság? — Halálozások. — Sakkjáték. — Szerkesztői mondanivaló. — Heti naptár.

A *„Vasárnapi Ujság”* előfizetési ára negyedévre 2 ft, a *„Politikai Ujdonságok”*-kal együtt 3 ft. — Ugyancsak a Franklin-Társulat kiadóhivatalában (Budapest, egyetem-utca 4. sz.) megrendelhető a *„Képes Néplap”* legolcsóbb ujság a magyar nép számára, félévre 1 ft.

Budapesti Hírlap: Hogy a magyar sajtó az utóbbi évek alatt hova fejlődött, annak legszembeszökőbb bizonyítéka a *„Budapesti Hírlap”*. Magyarország legelterjedtebb, legkedveltebb ujsága, a mely naponta immár annyi példányban jelenik meg, a mennyit eddig nem mutatott föl nálunk egyetlen egy magyar lap sem; jele ez a művelt magyar közönség oly mérvű bizalmának, a minővel sajtóknak még egy organuma sem dicsekedett. A *„Budapesti Hírlap”* programját: magyar szellemben működni a magyarságért, fényesen igazolja az olvasóközönség, pártkülömbőség nélkül. A lap vezércikkei mindig a közvéleményt fejezik ki függetlenül és nyíltan; tárcá- és szépirodalmi rovatai becses és érdekes olvasmányok egész tömegét adják; a napi eseményekről pedig úgy a szerkesztőség belső tagjai mint külső dolgozótársak munkája által oly gyors, hű és kimerítő értesítésekkel szolgál, mint Magyarországon egyetlen más lap sem. Ugy a haza vidékein, mint az egész külföld nagyvárosaiban saját tudósítói vannak, a kik mindennap táviratokban közlik a *„Budapesti Hírlap”*-pal a nevezetesebb eseményeket. E naponként oly bő és érdekes tartalommal megjelenő lap kedves vendége lehet minden magyar háznak és szívesen láthatja minden családnál is, mert a szerkesztőségnek gondja van rá, hogy a *„Budapesti Hírlap”* mindig a jó ízlést szolgálja. Még december hóban kezd közleni *Ohnet* György, a kitünő francia író, *„Akarat”* című legújabb regényét, a melynek magyar fordítása a *„Budapesti Hírlap”* kizárólagos tulajdonát képezi. *„Serge Panine”, „Lise Fleuron”* és *„A háromoros”* nagynevű szerzőjének a műve, mely eredetiben most jelenik meg, méltó a többihez, sőt az eddig ismert részek után egyhangúvá kezd lenni a vélemény, hogy *Ohnet* önmagát multa felül ez alkotásában. **A január 1-sejével belépő új előfizetők a regény kezdetét ingyen kapják.** Rendkívüli elterjedése mellett rendkívüli olcsósága is: **negyedévenként csak 3 ft 50 kr., egy hóra 1 ft 20 kr.** A *„Budapesti Hírlap”* megérdemli, hogy eddigi nagy sikere jobban fokozódjék és maradjon mindig a magyar nép kedveuce. Az előfizetések vidékről legcélszerűbben postautalvánnyal eszközölhetők a következők cím alatt: A *„Budapesti Hírlap”* kiadóhivatalának, IV. kerület, kalap-utca 16. szám.

75 krajcárért

egy egész hónapig bárki egy jól szerkesztett népies irányu ellenzéki kis képes politikai napilapot járthat: a

KIS UJSÁG-ot.

mely Budapestén Vodianer F. és Fiai bpesti könyvnyomdász, könyv- és hírlap-kiadóhivatalában jelenik meg.

A *„KIS UJSÁG”* nemzeties ellenzéki politikát követ, szívós kitartással, lankadatlan erélyvel küzd a haza boldogságáért, s a hon entartó magyar faj uralmáért.

A *„KIS UJSÁG”* nagy gondot fordít, hogy olvasóinak igényeit minden tekintetben teljesen kielégítse. Ugy a főváros, mint az ország és a külföld minden híret naponként híven és gyorsan közli. A nevezetesebb napi eseményeket szép kivételű képekkel illusztrálja. Ezenkívül rendkívül érdekesítő, — többnyire a fővárosi életből merített, — regényeket közli, a melyek bárki által könnyen élvezhető népies nyelven vannak megírva.

Előfizetési árak félévre 4.50; egy negyed évre 2.25 és havonként 75. kr.

Mutatvány-számok bárkinek ingyen küldetnek.

Egyesületi élet.

A s.-a. ujhelyi árvasegélyző egyesület azon t. c. tagjait, kik alapítványaik 1887-ben esedékes II ik részletével, illetve 1887. rendes tagdíj ille-

téssel még hátralékban vannak tisztelettel kérem, hogy tartozásait lehetőleg ez év első napjaiban befizetni sziveskedjenek, hogy a múlt évi számadás lezárható legyen. Hogy a nagy közönség az árvaházi tagok száma, illetékeik módosítható legyen, és a pénztár állásáról kellőleg tájékozva legyen, a folyó év jövő hetében minderről rovatos és név szerinti kimutatás ki fog nyomtatni s az egyesület tagjainak megküldetni.

S. a. Ujhelyt 1888. jan. 1.

Dr. Chyzer Kornél,
egyesületi pénztáros.

Nyilvános nyugtázás.

A s. a. ujhelyi árvasegélyző és jótékony egyesület részére befolyt fizetésekről folyó évi december hó 15—30-ig:

1. Dókus Gyula ur beszoigáltatott az egyesület javára dec. hó 21-ikén rendezett mulatságból befolyt tiszta jövedelmet 119 ft 04 krt.

2. Dókus Gyula ur beszoigáltatott az új évi kívánatok megváltásából befolyt összeget 28 forint 30 krt.

3. Alapítványaik II ik részletét egyenkint 10 ftot fizettek: Farkas Lajos, Diószeghy Katalin, Dókus Mihályné, Évva Andrásné.

4. 1887-iki rendes tagdíjat fizettek: Karsa Bertalané, Mayer Imréné.

5. 1888. rendes tagdíjat: Br. Gaizler Józsefné.

Összesen 192 ft 34 krt.

S. a. Ujhely. 1887. dec. 30.

Dr. Chyzer Kornél,
egyesületi pénztáros.

A s. a. ujhelyi szegény izr. iskolázó gyermekeket segélyző egyesület javára f. hó 14-én megtartott közvacsora az egyesületnek 104 ft 24 krt. tiszta jövedelmet hozott, amennyiben az összes bevétel 261 ft 70 krt, a kiadás 164 ft 46 krt tett ki.

Erre *telülfizettek*: Davidovics Adolf 3 ft, Haas Fülöp 1 ft, Glück Ignác 1 ft, Grünbaum Simon 1 ft, dr. Kellner Salamon 1 ft, Kátai Mór 2 ft, Kincsessy Péter 1 ft, Löwy Adolf 2 ft, dr. Ligeti József 1 ft, Lefkovic Ignác 1 ft, dr. Nagy Armin 3 ft, Neuirth Adolf 1 ft, dr. Rosenthal Sándor 2 ft, Reichard Mór 1 ft, dr. Reichard Salamon 2 ft, Roth Bernát 1 ft, Schvarcz Bernát 3 ft, dr. Szepesy Arnold 1 ft, Schvarcz Mór 1 ft, dr. Schön Vilmos 2 ft, Stern Henrik 8 ft, Schön Sándor 1 ft, Teich Zsigmond 3 ft, Teich Arnold 1 ft, Weisz Adolf 1 ft.

Adakoztak: Alexander D. Mór 2 ft, özv. Borúth Elemérné 2 ft, Burger Adolf 3 ft, Burger Adolf 3 ft, Burger Samu 3 ft, Dókus József 3 ft, özv. Decsényiné 2 ft, Guttman Mór 5 ft, Guttman Israel 2 ft, Guttman Ignác 2 ft, Grünbaum és Klein 2 ft, Friedman Lipót Rad 2 ft, Felberbaum Bernát 2 ft, özv. Felberbaum Hani 2 ft, Frisch Herman 3 ft, Frank J. Mór Miskolcz 3 ft, dr. Haas Bernát 3 ft, Hercz Fülöp 2 ft, Hell Adolf 2 ft, Halász József 2 ft, Herczog Lipót 2 ft, Koos Károly Miskolcz 2 ft, Kornstein Ignác 3 ft, Kornstein Morné 2 ft, Klein Éliás 2 ft, Kellner Ede 2 ft, Klein Lipót 2 ft, Klein Herman 2 ft, özv. Klein Morné 2 ft, Moskovits Henrik 2 ft, Mezei Gyula 2 ft, Mezei Mór Budapest 4 ft, Némethy Bertalan 2 ft, Rosenberg Sámuel 2 ft, Reichard Lajos 3 ft, Rosenfeld Zsiga 2 ft, id. Reichard Gyula 2 ft, dr. Schön Hugó 2 ft, Szöllössi Sándor 2 ft, Schön Arnold 2 ft, Tüchler Wilmos 1 ft, Wohly Sámuel, Czegléd 2 ft, dr. Waldman Adolf 2 ft, Weinberger Dávid Imreg 5 ft, Zinner Henrik 4 ft, Zinner Adolf 2 ft, Szánky Nándorné 2 ft.

A jótékony cél oltárára letett kegyes adományokért az egyesület nevében a tisztelt pártolóknak hálás köszönetemet nyilvánítom.

Wolf Jakab,
egyesületi pénztáros.

CSARNOK,

Falusi életből.

(Kareolat.)

Januárius. A chlumi híres kődök sötéten terülnek el a vidék fölött. A gazdáknak kevesebb a dolga. A komputussal hamar készen vannak; ami pedig a végrehajtás elől megmenekült, arra nem nagy ellenőrzés kell. Nimród egyenes leszármazású utódaiban ekkor fellepszül a jó vér, s nem törődve az elemek ellenséges indulatával, puskát, pipát, tarisznyát, elemőszinát stb. nyakukba akasztva, az összetrombitált kutyák szükölő kíséretében ki az erdőre. Nagyszerű szenvedély! Örökké fogom sajnálni, hogy szerény magam. Nimród apáknak csak valamelyik igen messzire elhajlott oldalági rokonául születtem. Mert arra születni kell. Próbáltam, kérem, de végre is be kellett látnom, hogy igen kevés van bennem a Nimródok pezsgő véréből. Például. Lövöldöztem jó féle kovás puskából 20 lépésnyi távrolról egy nagy tepsifénkébe, nem szukcedált; kimentem nyu-

lászni kétsövű ramáncos fegyverrel, s mikor éppen löni kellene, nem akar elszülni. Nézem mi a baja, s akkor veszem észre, hogy azt a ravaszt nyomkodom, a melyik szegény fel sem volt huzva. Megtörtént velem, hogy egy alkalommal meghívtak hajtvadászatra, nagyra voltam. Nem volt szabad löni csak vaddisznóra, megszeppentem. Az első hajtságban egy róka jött elém s 15 lépésre leült; a betyár bizonyosan kihallgatta, hogy nem szabad rálöni. Második, harmadik hajtság... semmi. Egy rendezte a vadászatot, s dacára eső, fáradtság, éhségnek felállított a negyedekre is. »Maga itt fog állani öcsém« szól hozzám, »erre ugyan nem jön a vad, de hát ide is kell valaki,« teszi hozzá mintegy engesztelőleg, kimutatva helyemet a balszárnyon. Annál jobb, gondoltam magamban, nyugodtan tekintve magam körül egy terebélyes tölgyfa mellől.

Mintegy 20—30 négyszögölnyi pusztá terület volt előttem: épen elegendő arra, hogy ha a várt vad a tisztáson túli beláthatatlan sűrűségből előbukkan, arra biztos kézzel rálöhessek. Nem mult el öt perc, s már hallani lehetett a hajtók lármáját. »Szorits, szoritsd!« kiáltja vagy 10 egészséges torok; »disznó, disznó!« recsegi a többi 20. »No ez most zikker rám jön,« s felhuzott fegyverrel még jobban lapulok a tölgyfához. Egyszerre csörtet valami a sűrűségben s kiugorva a tisztásra, egyenesen előttem, megáll tájtékozójával fog csattogtatva egy borzadalmas vaddisznó. »Huh!« szakad ki belőlem a bátorság, s a következő pillanatban oly hirtelen rebentem a tölgyfa ágai közé, hogy Blondin legyen. aki azt így utánam csinálja. Valaki aztán még azt is állította, hogy a fáról löttem a disznóra; de ez merő ráfogás. Egész őszintén mondhatom, sós írásban is kiadom, hogy én a puskát már akkor elhajtottam, mikor a fára felvackolni siettem. Annyi igaz, hogy fegyverem elsült, de én erről csak akkor vettem tudomást, a mint meggyőződtem, hogy az egyik cső csakugyan üres. De hát, ki tudná, mi mindenből kerül elő a haszon. A disznó bizonyosan látta a manővert s meglepetve az akrobatai ügyes mutatvány által, oldal fordult, egyenesen a többi vadász felé s Egy ur gyönyörűen le is puffantotta. Voltam foglyázní, de a mikor egy csoportban felrepült az ebadta, csak szikrányi hiba volt, hogy egy pocolyába nem ültem. Egy alkalommal pláne csak annyi-annyi, hogy kacsát nem löttem. Ugy történt, hogy egy kákamentes tóban, ugy estvefelé járó időben, észrevettem valami feketét uszkálni. Hogy biztos lőtávolba jöjjenek, hasmánt csuszva közeledtem a tóhoz, s elég közel érve, keményen rádupláztam. Ott is maradt. Örömmel határtalan, Ugrálva sietek áldozatomat valahogy kigereblyézni, s akkor látom, hogy ott bizonyosan marhat itattak... a nyoma uszott a vizen.

Voltam... de minek beszéljem el; vér kell ahhoz! és nekem a mint 16 éves koromban megszokott előlem a vadász szenvedély, abból csak épen annyi maradt későbbi éveimre, hogy a vad pecsenye szagát meg tudom érezni, de ezt aztán akár a szomszéd faluból is. Most is épen úgy vagyok vele. Kéreztem, hogy a délre eső szomszéd községből, a hol melleleg mondvá egy kitűnő Nimród-ivadék lakik, vadpecsenye szag áramlik felém. »Ott jó dolog lehetett ma« s indulok elbeszélni a tapasztalatokat itt lakó erdész barátomnak, aki szintén veszedelmes vadász. Estveli 8 óra. Az égbolt setét. A levegő ködös. A sár térdig érő, de azért ennyi vadászszendvedélyt már nem tagadhattam meg magamtól.

»Pagát ultimó« hangzik ki a kiáltás barátom ajtaján. épen abban a pillanatban, amint oda érek »No itt jó helyen járok«, de azért a végét itt az ajtónál várom be, s csak azután kerülök beljebb. »Kontra ultimó« hallatszik ugyanakkor egy másik hang is. »Ejnye ez még jobb« jegyzem meg tovább, s »annál több ok arra, hogy künn maradjak.« Mély csend, s a kártyák csattogásán kívül mit sem hallani. Egyszerre csak: »ha ha ha ha ha ha!« hangzik ki különböző skalákon a nevetés; »hol az az ultimó?« »Itt van« felel nagy önbizalommal a játszó s kivág egy tarokkot. A két ellenfél beléadja az utolsó kártyákat, csak akkor veszik észre, hogy rosz volt az elosztás, a pagát magában maradt ultimo, de solo.

Egy fél órai zajos eszmecsere. Közben nem hallják kopogtatásomat, s »jóestvét« kívánásomat is csak két kibicelő uri ember fogadja, mignem újra csendesül a vér s »majd mindjárt kiszül az igazság« biztatásomra tovább foly az elosztás. Mindenkinek igazsága lett: nem jött ultimó kártya, de jött öröme a két kibicésnek, mert nincs fatalisabb dolog, mint nálunk és tarokban kibicelni. Tizedrész krajcárban játszá, de annak is csak a felét fizetik. Tetszik látni, nincs benne érdek, sem kuriális határozat ellene; de van annál több financia. »Ide kellene jönni a miniszter uréknak takarékossgot tanulni, s az adó végrehajtás stb kihirdetésébe nem repedne bele annyi érzékeny szívű községi dob« kezdi a szót egy kibicelésétől felszabadult jóakaratu honpolgár. »A miénk is még legalább egy századot megérhetett volna!« Az igaz, nyugodjék békében! ennek is szegénynek igen változatos volt az élete. Legelőször a csűrhe kihajtásánál szólaltatták meg. Azután jött

egy dobos (rendszerint hivatalból a kisbíró) ez cifra szijakkal paszomántozta fel, s ha nagyot ütött a bórere, már tudtuk, hogy adószedés lesz, ha meg szeliden bánt vele, akkor biztosan csak uti munkát hirdetett. Majd egy másik kisbíró jön, s az előbbeni csupa boszúból leszerszámozta róla a szijakat s hurokra — akarom mondani — kötéltre került a szegény. Igen, de a kötélre meg szükség lett a falu bikája irányában, s így a jelenlegi, bár nagy érdemű dobos kezei alatt, már csak kócmadzagon himbált, és ki tudja nem ez okozta-e kora vesztét? nem szegylene, vagy faldalmában repedt-e meg?

De mire a fentebb tisztelt ur mindezeket elegikus hangon végig tárgyalta, nagyon éreztük, hogy a kilábalhatatlanság benne vagyunk a politikában. És csakugyan, végig »politéroztuk« a kereskedelmi minisztert, hogy a buza árak emelésére egy hajszálat sem mozdít meg; a közlekedés az uti válság miatt, mikor mi a nagy sár miatt a faluból sokszor nem birunk kigázolni; irigyeltük Petőfit, aki meleg pipát szorongatott, minden valószínűség szerint szüz magyar dohánynyal telve, holott mi a fináncminiszter jó akaratából éghetetlen jó m. királyival nyomorgunk, az igaz, hogy melegebben. Neki estünk a közoktatásnak, s szidtuk a latin nyelvet, mert abból sajátítottuk ki a »portiot« és »executiót.« És minő anomália! A porciót és exekúciót a fiuk, a porció és exekúció meg az apákat deklinálja. Poklokra kergetük a görögöt minden aurisztusával, mert attól meg a nyomorékul görbe paragrafus (§) született. És ki tudja mi minden került volna még beható tárgyalásaink szövegére; de ime: ez egyszerű már a mi bölcseségünk szerint alkotott §: »uraim 10 óra. Jó éjszakát!«

Toronyi Pap Endre.

Humor.

Gyengéd vö. Nő: Ugyan édes Aladár, miért neheztelsz szegény édes anyámrá? Bánt az téged, hogy anyósod olyan fiatal asszony?

Férj: Sőt ellenkezőleg, édesem; szeretném, ha még fiatalabb, ha még — *hajdon leány volna!*

A nagy család.

— Mekkora az ön családja, kedves tiszteletes ur?

— Tizennégyen vagyunk.

— Hogy lehet az?

— Hát ugy, hogy a feleségem meg én, meg az öt gyermek, az hét; meg az anyósom, az — tizennégy!

Hathatós recept. Egy zsörtölődő, de gazdag anyósok a torka megdagadt belülről a sok kiabálástól. Oda megy vejeéhez és siránkozó hangon kérdi tőle, hogy mit csináljon torokbaja ellen?

A vő megnézi a reményteljes daganatot és gondolkozóba esik.

— Tudja mit? — mondja egy kis szünet után örömtől sngárhozó arccal — gargarizálja ki egy kis ciánkálival s mindjárt jobban — *leszek.*

Ments Isten! Egy tartós szárazság után országos eső következett.

— No, hála az Égnek — szóla örömpresve egy jámbor férfiú — most már ki fog minden kelni a földből.

— Ments Isten! válaszóla ijedten egy másik anyósom nyugszik benne.

A falra festett ördög. Egy gazdag pénztözsér kifestetni akarván szobáit, egy nemes művészt kért föl erre.

Lássa kérem, mondá a művész, ide a falra egy szép csoportozat illelnek, ide pedig az oldalfalra egy arcképet festek; talán a kedves anyósát? Mily szép meglepetés lenne az!

— Szerencsétlen ember! — kiáltott fel ijedten a tözsér — hát nem tudja, hogy nem jó az ördögöt falra festeni?

A vő öröme.

— Hogy van az anyósod, pajtás?

— Pompásan. Olyan rekedt, hogy csak sutogni tud.

Ne kisebbítse.

— Azt hallottam kedves barátom, hogy az ön anyósa valóságos félbolond.

— Ugyan kérem nagysád, ne kisebbítse!

Összhang a családban. Lelkész: De János gazda, ha kend mindig részeg, akkor egyenetlenség támad a családban s ez előbb-utóbb szomorú következményekre vezet.

János gazda: Instálom alásan főtiszteleendő uram, csakis akkor nincs egyenetlenség.

Lelkész: Hogy-hogy?

János gazda: Mert a feleségem és az anyósom is mindig részeg.

Amerikai büntetés.

— Mi a legnagyobb büntetés önöknél a két-nejüségre? kérdezte az európai yanke ismerőst.

— Szürnyü büntetés: két anyós.

Ötlet.
Könnyebb kielégíteni két feleséget, mint egy anyóst.

Amerikaiasan. Egy csikágói hírlapban a következő kis hirdetés jelent meg:
»Zseni anyósom egy héttel ezelőtt eltévedt. A ki őt nekem visszahozza, azt — lelövöm!»

Egy férj sóhaja: Uram Isten! A legboldogabb ember volnék a világon, ha az anyósom — leány maradt volna!

Aesopusi mese. Egy vérszomjas tigris találkozott egyszer az ősrendetegben egy anyóssal.
— Ki vagy te? — kérde az anyós.
— Én tigris vagyok, a vadonok rettegett királya. És ki vagy te?
— Anyós vagyok.
— Testvér! — ordított fel lelkesülten a tigris és gyöngéden keblére vonta.

Szemrehányás.
— Barátom, miért van bekötve a szemed?
— Kérlek, megint szemrehányásokat kaptam az anyósomtól.

As „Anyósok könyve.”
— Azt hallottam édes lányom, hogy a férjed meg akarja venni az »Anyósok könyvét.«
Mondd meg kérlek neki, hogy ha megveszi, soha se jövék hozzá az életben.
— Ha azt akarod, hogy meg ne vegye, akkor inkább jobb lesz kedves mama, ha azt mondom neki, hogyha megveszi: akkor te — *napos vendég lesz nálunk*

Szerkesztőségi posta.

Tisztelt munkatársainknak e helyütt is boldog új évet kívánunk.

P. Gy. Spatak. Ez csak afféle irodalmi zsenge. Meg van ugyan adva a sava-borsa, de hiányos a kovásza. Hanem azért be ne zárja a boltot.

Mikrosznak. Bpest. A kért munkát Aigner bizonyonyában megszerezhetők.

Felelős szerkesztő:

HORVÁTH JÓZSEF.

Főmunkatárs: **DONGÓ GY. GÉZA.**

Kiadótulajdonos: **ÖZV. BORUTH ELEMÉRNÉ.**

Hirdetmények.

ad. 2398./87. p. sz.

Árverési hirdetmény.

Alfölrött kir. kiküldött az 1881. évi LX. t.-cz. 102. §-a értelmében közhírré teszi, hogy a kassai kir. bíróságnak 12145/86. sz., s a s.-a.-ujhelyi kir. törvényszék, mint tkvi hatóságának tk. 765/87. sz. végrehajtást, illetve zárlatot elrendelő s a kir.-helmezi kir. bíróságnak 1316/87. p. sz. kiküldött végzése folytán Kantha Sándor és Kantha József végrehajtatók javára Kantha Vilmos szolnocska-i illetőségű cigándi lakos ellen 1426 ft 66 kr. kamathátralék, mint tőke, ennek 1885. évi június 10-től számított 6% kamatai 68 ft 10 kr. eddigi összes költség stb. erejéig elrendelt kielégítési végrehajtást, illetve zárlat foganatosítása alkalmával Szolnocska-n lefoglalt s 672 ft 60 kr. becsült butorok, lovak, tehének, gazdasági szerek, életművek s takarmányfélékből álló ingóságok nyilvános árverésen eladotnak.

Ezen árverésre Szolnocska községébe a helyszínére 1888. évi január 5-ik napja d. e. 10 órája tüzetik ki s ahoz a venni szándékozók azzal hivatnak meg, hogy a fent jelzett ingóságok a becsáron alól is elfognak adatni.

A vételár káspénzben lesz kifizetendő.

Kir.-Helmezt, 1887. decz. 24.

Farkas Bertalan,
kir. kiküldött.

JAKOBOVICS ARMIN

az első zemplénmegyei honi bútór-csarnok tulajdonosa

Sátoralja-Ujhelyt. főtér (Matyasovszky-féle ház)

ajánlja a magas uraságoknak és a n. é. közönségnek, akik bútort vásárolni szándékoznak és jutányos árak mellett lelkiismeretes kiszolgáltatásban akarnak részesülni, **5 teremben nagy-szerűen berendezett**

bútorgyári telepét

meglátogatni és a legcsekélyebb vásárlásnál is meggyőződést szerezni, hogy minden versenyt fölülmúló olcsó árak mellett szilárd gyártmányt korszerű, izléses kivitelben csakis

Sátoralja-Ujhelyben, ilyenmü egyedül létező

BUTOR TERMEIMBEN

szerezhetik be. Elsőrendű szakiparosaim közreműködésével azon kellemeshelyzetben vagyok, hogy nálam mindennemü künö asztalos- és kárpitos-butorok, valamint fantasie- és dísz-butor s legegészsámban teljesen felszerelt urasági szalon, boudoir, ebédlő- és fogadótermek részére a most divatozó fanemekben és a legújabb alakban; nemkülönben szalngarnitúrák különféle szövetekkel, díszesen kárpitozva, meglepő választékban és oly különböző jutányos árak mellett készletben találhatók, hogy bevásárlását mindenki igényeinek megfelelően teljes megelégedésére a legolcsóbb gyári árban szerezheti be.

Továbbá ajánlom még dúsan felszerelt tükör- és képraktáramat, valamint minden nagyságu érczutatánzat- (imitáció) és ásványkoporsóimat, melyek oly rendkívüli olcsók, hogy csak annyiba kerülnek, mint egy fakoporsó.

A n. é. közönség becses pártfogását és számos látogatást kérve, maradtam kiváló tisztelettel

Jakobovics Armin.

18-25

Sirkövekre feliratok vésése és aranyozása

SIR-EMLEK-KÖVEK NAGY RAKTÁRA.

BURGER ADOLFNÁL

S.-A.-UJHELYT

Főutcán, a „Vörös ökör” vendéglő épületében.

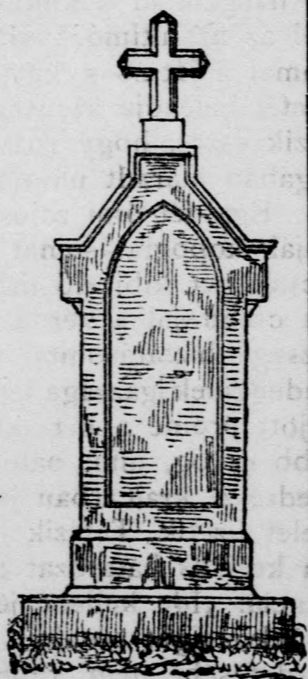
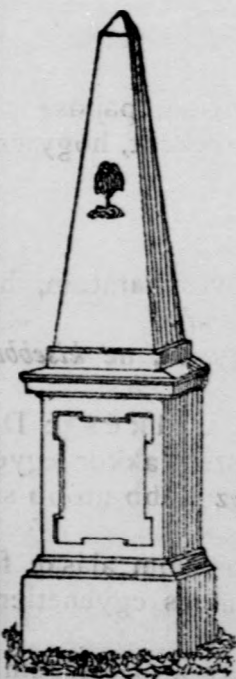
MINDEN IDŐBEN

nagy választékban tartok s kívánatra felállítok

POROSZ SZÜRKE MÁRVÁNY,

VÖRÖS MÁRVÁNY

és homokkő sarkövet.

Sürgönczim:
Burger Adolf S.-a.-Ujhely.

Tisztelettel
BURGER ADOLF
vállalkozó.

10-52

Kívánatra képes árjegyzék megtekintésül bérmentve küldetik,

99/vk. 87. sz.

Árverési hirdetmény.

Alfölrött kir. bir. végrehajtó az 1881. évi LX. t. cz. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy felszámolás alatt álló felső-zepléni kölcsön- és takarékpénztár felperesnek Kempszky Ágoston, Szrulyovits Tóbiás és társa a.-jablonkai lakos alperesek ellen 145 ft tőke, ennek 1887. évi június hó 30-ig napjától járó 6% kamatai, 47 ft 30 kr. eddigi már megállapított és még ezentul felmerülő költségek erejéig a s.-a.-ujhelyi kir. törvényszék által 7539/87. sz. a. elrendelt végrehajtási ügyben 1887. évi november hó 22-ik napján Alsó-Jablonkán a helyszínén bíróság lefoglalt 855 ft-ra becsült Kempszky Ágostonnál széna, zab, méhek, lovak és szarvasmarhák, Szrulyovits Tóbiásnál széna és zabból álló ingóságok, a homonnai kir. bíróságnak 3013/87. számú végzése következtében 1888. január 9. napján d. e. 10 órakor A.-Jablonkán a helyszínén bírói árverés útján készpénzfizetés mellett a legtöbbet ígérőnek becsáron alól is elfognak adatni, ahová a venni szándékozók készpénzzel ellátva, ezennel meghivatnak.
Kelt Homonnán, 1887. évi december 20.

Demeczky József, kir. bir. végrehajtó.

TK. 3293. sz.

1887.

Árverési hirdetményi kivonat.

A homonnai királyi bíróság mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy a kir. államkincstár végrehajtónak Keler Antal végrehajtást szenvedő elleni 305 ft 12 kr. tőke és jár. iránti végrehajtási ügyében a s.-a.-ujhelyi kir. törvényszék a homonnai kir. bíróság területén levő Szinna községben fekvő a szinnai 172. sz. tjkvbe A + I. sor, 219. hr. sz. a. foglalt Keler Antal és neje Ondkovics Mária tulajdonul felvett ingatlanra s azon levő 167. nép öi. sz. házra az árverést 829 ft-iban ezennel megállapított kikéltási árban elrendelte és hogy a fennebb megjelölt ingatlan az 1888. évi január hó 19-ik napján délelőtti 9 órakor Szinna község házánál megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikéltási áron alul is eladotni fog.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlan becsárának 10% -át, vagyis 82 ft 90 krajczárt készpénzben, vagy az 1881. évi LX. t. cz. 42. §-ában jelzett arfolyammal számított s az 1881. évi november hó 1-én 3333. szám alatt kelt igazságügy-ministeri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1885. LX. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt Homonnán a kir. bíróság mint telekkönyvi hatóságnál, 1887. évi október hó 18-án.

Hornyay,
kir. albiró.

3266/887. p. szám.

Árverési hirdetmény.

Alfölrött kik. végrehajtó ezennel közhírré teszi, hogy a kir.-helmezi kir. bíróság 1883/84. sz. végzése által Máhler Leopold és t. pelperesnek javára Kásztbaum Simon alperes ellen 86 ft 8 kr. tőke, ennek 1883. évi október hó 13-ik napjától számított 6% kamatai, valamint a 3105/84. számú végzés által 262 ft 65 kr. tőke, ennek 1884. évi június hó 2-ik napjától számított 6% kamatai és eddigi perköltség követelés erejéig elrendelt kielégítési végrehajtás alkalmával bíróság le- és felül foglalt s 550 ft-ra becsült deszkából épült gözmalomnak használt fabódé, egy kőpad, egy pitte ingóságok nyilvános árverés útján eladotnak.

Mely árverésnek a 3266/87. számú kiküldést rendelő végzés folytán a helyszínén, vagyis Lelesz község határában leendő eszközlésére 1888-ik évi január hó 9-ik napjának d. u. 2 órája határidőül kitűzetik, s ahoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok ezen árverésen a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is el adatni fognak.

Kir.-Helmezt, 1887. decz. 27-én.

Farkas Bertalan,
kik. bir. végrehajtó.

Nincs többé fogfájás

világhírű és valódi

Dr. POPP

Anatherin-

cs. k. udv. fogorvos szájjvizének

Bécs, I. Bognergasse N. 2.

használat mellett. Fölülmul minden más szájjvizet, mint künö óvszer mindeunemü fog-, szá- és torokbetegség ellen, s **Dr. Popp fogporának vagy fogpasztijának** egyidejü használatát után a fogak mindig egészségesek és szépek, ami egy egészséges gyomor föltétele.

Dr. Popp fogplombja a legjobb szer az odvas fogak sajátkezü kitévésére, miáltal a hüzs lehellet megszünik.

Dr. Popp növény-szappanja künö szer mindennemü bőrbetegségek ellen s kiválóan alkalmas fürdők számára.

Árak: Anatherin szájjviz palackokban 50 kr., 1 frt, és 1 frt 40 kr. Anatherin fogpasta dobozban 1 frt 22 kr. Aromaticus fogpasta darabokban 35 kr. Fogpor skatulyában 63 kr. Fogplomb tokban 1 frt. Növény-szappan 30 kr.

A t. e. közönség kérétek, hogy világosan Popp cs. k. udv. fogorvos preperatúmaik kérje s csak olyant fogadjon el, mely védjeggyel van ellátva. A hamisított Anatherin szájjviz, minöt gyakran árulnak, sokszor az egészségre ártalmas alkotórészeket tartalmaz, miert is ennek megvételetül óvjuk a t. közönséget.

S.-a.-Ujhelyt kapható: Kinesey Péter gyógytárában és Szentgyörgyi Vilmos kereskedésében, valamint: Günez, Tolcsya, Sáros-Patak, Szántó, Tőke-Terebes, Tállya, Mád, és Szikszó gyógytárában és diszáru kereskedésében.

18-21.

A Kazinczy utcában lévő **özv. Szöllösi Bernátné**-féle házban egy

utcai lakás

akár az emeleten, akár a földszinten 1888. évi április hó 24-ikétől kezdve

bérbeadatik.

Bővebb felvilágosítást nyerhetni ugyanott a háztulajdonosnál.

Eddig még fölülmulhatatlan.

Maager V.-féle

os. kir. szab. valódi tisztított

CSUKAMÁJOLAJ

Maager Vilmostól, Bécsben.

Az első orvosi autoritások által megvizsgálva, könnyű emészthető hatása végett gyermekek részére is, különösen ajánlható; mint legtisztább, legjobb, legeredettebb és általánosan elismert leghatásosabb gyógyszer mell- és tüdőbetegség ellen, gümő, sömör, daganatok, bőrküültek, mirigybetegség, gyöngeség sat. ellen.

1 üveg sárga olaj 1 frt, 1 üveg fehér olaj 1 frt 50 kr.

Kaphatók a gyári raktárban:

Bécs, III. Bez. Heumarkt Nr. 3.,

valamint valódi minőségben Ausztria-Magyarország gyógyszerházaiban és minden nagyobb fűszerkereskedéseiben.

Sátoralja-Ujhelyben: csak Zlinszky J. ur gyógyszerházaiban. 12-18

Január 1-vel új előfizetést nyitunk a

„MERCUR“

hiteles sorsolási tudósítóra.

18. évfolyam.

18. évfolyam.

A nagyszámú sorsolási lap közül a „Mercur“ az elismert megbízhatóságával és legtekélyesebben, hasznavehetőleg és világosan szerkesztett huzási jegyzékével fogva kitűnik, miáltal olvasó körének elismerését már kezdetétől fogva megnyerte. — A huzási lajstromokon kívül a „Mercur“ minden tudnivalót közöl, mely a közgazdaság, kereskedelem, pénzügy és forgalom terén előfordul, mely oknál fogva minden értékpapír tulajdonos különösen pedig tőkés számára egy szaklapot képez, melyből hasznos tudnivalókat huzhat.

A „Mercur“ magyar-német szövegben hónaponta 2-3-szor jelen meg, szükség esetén még többször is, azonban nyomban minden nagyobb és fontosabb huzás után.

Minden előfizető ingyen kapja a „Mercur“

sorsolási évkönyvét

1888-ik évre

mely teljes hátralék-kimutatást az összes 1887. december végéig kisorsolt és még be nem váltott magyar, osztrák és külföldi sorsjegyekről tartalmaz. — Felelőitjük még az

általános sorsolási naptárt

1888-ik évre

mely az összes magyar, osztrák és külföldi sorsjegyek és kisorsolandó magyar értékpapírokat tartalmazza

Mindamellett, hogy a „Mercur“ anyaga napról-napra szaporodik, a lap előfizetési ára változatlan marad és pedig

egész évre 2 frt

bérmentes postai szétküldéssel együtt. — Mutatványszámokat kívánatra egy egész hónapig ingyen és bérmente küldünk.

Előfizetéseket elfogad

A „MERCUR“ kiadóhivatala Budapest, V., Dorottya-utca 12. sz.

MEGHIVÁS.

A sátoralja-ujhelyi polgári takarékpénztár és hitelegylet

t. c. részvényesei tisztelettel meghívotnak

a folyó évi február hó 5-ikén délutáni 2 órakor

az intézet helyiségében (Kazinczy utca 507. sz.) tartandó

XV-ik évi rendes közgyűlésre.

Tárgyalási sorrend:

1. Az igazgatóság,
2. A felügyelőség évi jelentése.
3. Az 1887-iki mérleg és osztalék feletti határozat.
4. Egy elhalt s két, az alapszabályok 55-ik §-a értelmében kisorsolás útján kilépő igazgatósági tagnak választása.
5. A felügyelő-bizottságnak, illetve 3 felügyelőnek és két póttagnak 3 évre való választása.

Az igazgatósági jelentés és az évi zárszámla nyolc nappal a közgyűlés előtt az intézet helyiségében megtekintés végett kifüggesztetik. A részvényesek figyelemztetnek az alapszabályok következő §-ára:

46. §. A közgyűlésen részt venni öhajtó részvényesek tartoznak részvényeiket a szelvényekkel együtt legkésőbb a közgyűlés előtti napon az intézet igazgatóságánál letétbenyezni. Kelt S.-a.-Ujhely, 1888. január 1-én.

Az igazgatóság.

Tk. 1736/1887. sz.

Arverési hirdetményi kivonat.

A tokaji kir. jbiróság, mint tkvi hatóság közhírré teszi, hogy a m. kir. kincstár végrehajtónak özv. Komló Istvánné szül. Tóth Anna és n. Komló István végrehajtást szenvedők elleni 72 frt 27 kr. tőkekövetelés és jár. iránti végrehajtási ügyében (a tokaji kir. jbiróság) területén lévő Tolcsva község határában fekvő a tolcsvai 367. sz. tjkvben 799., 800., 2538. hr. sz. a. foglalt ingatlanokra, összesen az árverést 492 frtban ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1888. évi január hó 12-ik napján d. e. 9 órakor Tolcsva városházánál megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fog.

Arverezni szándékozók tartoznak az ingatlan becsárának 10%-át vagyis 49 forint 20 krajczárt készpénzben, vagy az 1881-ik évi LX. t. cz. 42-ik §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. alatt kelt igazságügyministeri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt Tokajban, a kir. járásbiróság mint telekönnyvi hatóságánál, 1887. évi június hó 16. napján.

Sill bíró helyett:
Kálmán Lajos,
kir. aljbíró.

Tk. 935. sz.

1887.

Arverési hirdetményi kivonat.

A tokaji kir. járásbiróság mint telekönnyvi hatóság közhírré teszi, hogy a m. kir. államkincstár végrehajtónak Ducsica Pálné s t. végreh. szenvedők elleni 76 frt 80¹/₂ kr. tőkekövetelés és jár. iránti végrehajtási ügyében (a tokaji kir. jbiróság) területén lévő Bodrog-Olaszi határában fekvő a b.-olaszi 77. sz. tjkvben foglalt 86. hr. sz. ház, udvar és kert 205 frt, a 307. hr. sz. szántóföld 13 frt és a 611. hr. sz. szőlőre 250 frtban az árverést ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte és hogy a fennebb jelölt ingatlanok az 1888. évi január hó 9-ik napján délelőtti 9 órakor Bodrog-Olaszi község h'zánál megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fog.

Arverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át vagyis 20 forint 50 krajczárt, 1 forint 30 krajczárt és 25 forintot készpénzben, vagy az 1881-ik évi LX. törvecikk 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi nov. hó 1-én 3333. szám alatt kelt igazságügyministeri rendelet 8-ik §-ában kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt Tokajban, a kir. járásbiróság mint tkvi hatóságánál 1887. évi április 10-én.

Sill bíró helyett:
Kálmán Lajos,
kir. aljbíró.

2942/p. 87. sz.

Arverési hirdetmény.

Alulirt kiküldött végrehajtó ezennel közhírré teszi, hogy a kir.-helmecei kir. jbiróság 986/887. sz. végzése által Nicholson W. Fülep javára Kászenbaum Armin és társa ellen 500 frt tőke, ennek 1886. évi szept. hó 15-ik napjától számított 6% kamatai és eddigi perköltség követelés erejéig elrendelt kielégítési végrehajtás alkalmával bíróság lefoglalt és 570 frtra becsült lovak, tehének, szekerek és tinókból álló ingóságok nyilvános árverés útján eladatnak.

Mely árverésnek a 2942/87. számú kiküldést rendelő végzés folytán a helyszínén, vagyis Király-Helmecei községben leendő eszközzésére 1888. évi január hó 9-ik napjának d. e. 9 órája határidőül kitűzetik és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg: hogy az érintett ingóságok ezen árverésen a legtöbbet ígérőnek becsáron alól is eladatni fognak.

Kelt Kir.-Helmece, 1887. decz. 27.

Farkas Bertalan,
bir. kiküldött.

2535/p. 87. sz.

Arverési hirdetmény.

Alólirt bírósági kiküldött közhírré teszi, hogy Schöberger Jakab javára Karvai Mihály és társa ellen 150 és 120 frt követelés erejéig foganatosított végrehajtás alkalmával lefoglalt 327 frtra becsült élet, takarmányeműek, ló, sertés és activ követelésekből álló ingóságok nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek Battyán községében leendő eszközzésére határidőül 1888. évi január 3-ik napjának d. e. 10 órája kitűzetik és arra a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy ezen ingóságok a legtöbbet ígérőnek becsáron alól is azonnali készpénz fizetés mellett elfognak adatni.

Kelt Kir.-Helmece, 1887. decz. 25.

Farkas Bertalan,
jbirósági kiküldött.

523., 508., 522/87. sz.

Arverési hirdetmény.

Alulirt kiküldött végrehajtó az 1881. évi LX. t. cz. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a szerencsi kir. jbiróság 4291., 4321., 4398., 4476/p. 87. sz. végzése által Engel Kóbi javára 3000 frt, Falk Károly és Imre 345 frt 47 kr., Koos Soma 250 frt, Hoffman József 112 frt 88 kr.; Fried Dávid ellen összesen 3708 frt 35 kr. tőke, ennek különböző időktől számított 6% kamatai és eddig összesen felszámított perköltség követelés erejéig elrendelt biztosítási és kielégítési végrehajtás alkalmával bíróság le- és felülfoglalt és 969 frt 59 kr-ra becsült bolti vegyes cikkek és eszközökből álló ingóságok nyilvános árverés útján eladatnak.

Mely árverésnek a 4325. és 4426/p. 1887. sz. kiküldést rendelő végzés folytán a helyszínén, vagyis Szerencsen végrehajtást szenvedett lakásán és üzlethelyiségeiben leendő eszközzésére 1888-ik évi január hó 11. és 12-ik napjának délelőtti 9 órája határidőül kitűzetik és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok ezen árverésen az 1881. LX. tv. czikk 107. §-a értelmében a legtöbbet ígérőnek becsáron alól is eladatni fognak.

Kelt Szerencsen, 1887. évi deczber hó 27. napján.

Hegymeghy László,
kir. bir. végrehajtó.

A s.-a.-ujhelyi népbank mint takarékpénztár

által 1888. évi január hó 29-ik napján d. u. 3 órakor a bank helyiségében tartandó XVIII-ik rendes évi

KÖZGYŰLÉSRE

a részvényesek megjelenni tisztelettel felkéretnek.

A közgyűlés tárgyai következők:

1. Az igazgatóság évi jelentése az 1887. év üzlet eredményéről.
2. A felügyelő-bizottság erre vonatkozó jelentése.
3. Az 1887. zárszámla és mérleg megállapítása.
4. Az 1887. évi osztalék megállapítása.
5. Az alapszabályok 37-ik szakasza értelmében megürülendő igazgatósági tagok helyeinek választás utján betöltése.
6. Az alapszabályok 62-ik szakasza értelmében egyik felügyelő bizottsági tag választása.
7. Az alapszabályok értelmében teendő indítványok feletti határozat.
8. Az igazgatóság és felügyelő-bizottság részére kiadandó felmentési határozat hozatala.
9. A közgyűlés jegyzőkönyvének hitelesítésére két részvényes tagnak megválasztása.

Végre közhírré tétetik, hogy az 1887. évi zárszámla megtekintés végett 1888-ik év január hó 21-ik napjától az intézet helyiségében kitéve leend.

Kelt Sátoralja-Ujhelyt, 1887. december hó 23-án.

Az igazgatóság nevében:

Nyomárkay József,

vezérigazgató.

2-3

KÖZGYŰLÉSI HIRDETÉS.

A sátoralja-ujhelyi takarékpénztár

1888. évi január hó 22-én delelőtt 10 órakor S.-a.-Ujhelyben az intézet helyiségében

KÖZGYŰLÉST

tartand, melyre a tisztelt részvényesek ezennel meghivatnak.*)

A közgyűlés tárgyai:

- I. Az 1887-ik évi üzletről szóló igazgatósági és felügyelő-bizottság jelentése.
- II. 1887-ik évi mérlegben kimutatott jövedelem felosztása fölötti határozat, illetve az osztalék megállapítása.
- III. Elnök, igazgató és igazgatóság és
- IV. Felügyelő-bizottság választása.
- V. Esetleges indítványok tárgyalása.

S.-a.-Ujhely, 1887. december 14-én.

ÉVVA ANDRÁS,

elnök.

*) 17. §. A közgyűlésben részt venni akaró részvényes tartozik részvényét a szelvényekkel együtt legalább is 24 órával a közgyűlés előtt az igazgatóságnál szavazásjegy és nyugta ellen letenni.

3-3